

ΠΑΓΚΥΠΡΙΟ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ
ΚΕΡΥΝΕΙΑΣ

27ο Ετήσιο Παγκύπριο Συνέδριο ΠΣΣΕ

Η εμπλοκή των νέων στον εθελοντισμό

7 Μαρτίου 2018
Λευκωσία

ΕΚΔΟΤΗΣ

ΠΑΓΚΥΠΡΙΟ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ
Ιούλιος 2018

27ο Ετήσιο Παγκύπριο Συνέδριο ΠΣΣΕ

Η εμπλοκή των νέων στον εθελοντισμό

Συνέδριο
« Η εμπλοκή των νέων στον εθελοντισμό»

Επιμέλεια Έκδοσης:

Σταύρος Ολύμπιος
Κλαίλια Σουρμελή-Σκοτεινού
Ολίβια Πατσαλίδου
Χρυστάλλα Τοπουζή

ISBN 978-9925-555-07-9 (on line)

Εκδότης © Παγκύπριο Συντονιστικό Συμβούλιο Εθελοντισμού

Απαγορεύεται η μερική ή ολική αναδημοσίευση της έκδοσης, καθώς και η αναπαραγωγή της με οποιοδήποτε μέσο χωρίς τη σχετική άδεια του Εκδότη

ΠΑΓΚΥΠΡΙΟ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ

Ανδρέα Αβρααμίδη 9, 3ος όροφος, διαμ. 301, 2024 Στρόβολος, Λευκωσία
Τ.Θ: 24649, 1302 Λευκωσία | Τηλ: 22 514 786 | Τηλεομοιότυπο: 22 514 788

www.volunteerism-cc.org.cy

info@volunteerism-cc.org.cy

Παγκύπριο Συντονιστικό Συμβούλιο Εθελοντισμού

Πύλη Εθελοντισμού: www.ethelontis.net

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Εγγραφή Συνέδρων

Εναρκτήρια τελετή –Χαιρετισμοί

◇ **Σταύρος Ολύμπιος**

Πρόεδρος Παγκύπριου Συντονιστικού Συμβουλίου Εθελοντισμού

◇ **Ηλίας Δημητρίου**

Πρόεδρος Επαρχιακού Συντονιστικού Συμβουλίου Εθελοντισμού Κερύνειας

◇ **Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κερύνειας κ. Χρυσόστομο**

◇ **Γιάννης Γιαννάκης**

Επίτροπος Εθελοντισμού και ΜΚΟ

◇ **Αικατερίνη Παπαϊωάννου**

Μαθήτρια του Λυκείου Κοκκινοχωριών Φώτη Πίττα

Κήρυξη εργασιών Συνεδρίου

Υπουργός Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων

Απονομή τιμητικών πλακετών σε μαθητές που διακρίθηκαν στο διαγωνισμό της Έκθεσης Ιδεών 2017 στα σχολεία Μέσης Εκπαίδευσης με θέμα: « Η συμβολή των εθελοντών νέων, για την προστασία της πολιτιστικής μας κληρονομιάς »

Παρουσίαση Λευκώματος ΠΣΣΕ

◇ **Σταύρος Ολύμπιος, Πρόεδρος ΠΣΣΕ**

◇ **Επίδοση του Λευκώματος**

Εισηγήσεις

Σταύρος Κυπριανού

Δημοσιογράφος

Κωνσταντίνος Χαραλαμπίδης

Πρόεδρος Οργάνωσης «Γκολ στη Ζωή»

Πρώην αρχηγός της Εθνικής ομάδας ποδοσφαίρου

Ελένη Κελίρη

Πρόεδρος Ομίλου Εθελοντών Φοιτητών Πανεπιστημίου Κύπρου

Συζήτηση

Συντονιστής : Σταύρος Ολύμπιος

Χαιρετισμός από τον Πρόεδρο του Παγκύπριου Συντονιστικού Συμβουλίου Εθελοντισμού κ. Σταύρο Ολύμπιο

Απομαγνητοφώνηση του προφορικού λόγου

Το συνέδριο αυτό, Πανιερώτατε, αξιότιμε εκπρόσωπε της Υπουργού Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, αγαπητές και αξιότιμες πρώην Πρόεδροι του ΠΣΣΕ, αγαπητέ Επίτροπε Εθελοντισμού, εκπρόσωποι κομμάτων, οργανώσεων, αγαπητοί μαθητές και μαθήτριες.

Το σημερινό συνέδριο δεν είναι επιστημονικό, δεν είναι εκπαιδευτικό, δεν είναι λαογραφικό, δεν είναι ούτε αυτό που λέμε πνευματικό συνέδριο. Τότε τι είναι; Είναι συναισθηματικό συνέδριο. Τι σημαίνει αυτό. Είναι ένα συνέδριο στο οποίο πρυτανεύει ο συναισθηματισμός επειδή σήμερα μιλάμε για τον εθελοντισμό. Ο εθελοντισμός δεν είναι ούτε λογική, ούτε φιλοσοφία, ούτε ιδεολογία, ούτε συνθηματολογία ούτε τίποτα απ' όλα αυτά. Ο εθελοντισμός είναι αγάπη. Και μάλιστα αγάπη όχι σαν ορολογία ή σύνθημα, αλλά βιωμένη αγάπη, έμπρακτη αγάπη. Άρα είναι συνέδριο του συναισθηματισμού και ξέρετε έχουμε ανάγκη αυτόν τον συναισθηματισμό γιατί επικρατεί μια λογικοκρατία, παράλληλα με τον ατομισμό μας ή τον ωφελιμισμό μας ή τον καταναλωτισμό μας, τον άκρατο ατομισμό και τον ακράτητο ευδαιμονισμό της εποχής μας. Επικρατεί μια ξηρασία, και αυτό που χρειάζεται είναι αυτή η δροσιά του συναισθήματος, και αυτό το συναίσθημα θέλει σήμερα να καλλιεργήσει το σημερινό συνέδριο, γιατί επιτρέψτε μου να ξαναπώ, ναι, ο εθελοντισμός είναι συνέδριο συναισθήματος και αγάπης.

Όπως λέει το πρόγραμμα, σήμερα θα μιλήσουμε για τη νεολαία μας, και όταν μιλάμε για τη νεολαία, μιλάμε για την ομορφιά, μιλάμε για την άνοιξη, μιλάμε για το λουλούδι

που θα δέσει αύριο σε καρπό. Γι' αυτό και η προσπάθεια αγωγής των νέων ανθρώπων είναι το σημαντικότερο έργο υποδομής του εθνικού και οικονομικού μας βίου. Ο εθελοντισμός, είναι αγωγή και αυτός είναι ο λόγος που επιδιώκουμε και αγωνιζόμαστε και παρακαλούμε τον Θεό να βοηθήσει, να φωτίσει τα παιδιά, να εμπλακούν στον εθελοντισμό. Ο εθελοντισμός πέρα από ότι προσφέρει στον συνάνθρωπο, στο περιβάλλον, στον πολιτισμό και γενικά στο κοινωνικό σύνολο, καλλιεργεί τον άνθρωπο. Διαπαιδαγωγεί τον άνθρωπο, τον φέρνει σε θέση ώστε να βιώσει τις υψηλότερες αξίες της ζωής. Γι' αυτό και πρέπει τα παιδιά μας να έχουν ευαισθησία στα κοινωνικά θέματα. Να συγκλονίζονται όταν βλέπουν θλιμμένα παιδικά πρόσωπα. Όταν βλέπουν θλιμμένα ρυτιδωμένα γερασμένα πρόσωπα.

Όταν υπάρχουν κοινωνικά προβλήματα δεν μπορεί ο νέος να στέκεται μακριά και αδιάφορος. Γι' αυτό σήμερα οι εισηγητές μας, θα μας δώσουν ερεθίσματα, ώστε να κουβεντιάσουμε όλοι μαζί το τι μπορούμε να κάνουμε ώστε περισσότεροι νέοι, να εμπλέκονται στον εθελοντισμό από την ώρα που συμμετέχουν στους κοινωνικούς ομίλους των σχολείων τους, αλλά και αργότερα σε όλες τις εκδηλώσεις που καλούνται από το ΠΣΣΕ να λάβουν μέρος. Δεν επιθυμώ να πω τίποτε περισσότερο εισαγωγικά. Θέλω απλά να εκφράσω την μεγάλη χαρά μου που σήμερα εδώ είναι συγκεντρωμένα πρόσωπα τα οποία υπήρξαν επίτιμες πρόεδροι του ΠΣΣΕ. πρώτες κυρίες. Συμμετέχουν ιδρυτικά μέλη του ΠΣΣΕ και εκπρόσωποι τους. Δηλαδή σήμερα σε αυτό το συνέδριο, με την ευκαιρία και της παρουσίασης του Λευκώματος που θα ακολουθήσει, είναι συγκεντρωμένη η παρουσία των εθελοντών διαχρονικά κι εύχομαι ο Θεός να ευλογεί αυτό το έργο γιατί το έχει ανάγκη ο τόπος μέσα σε αυτή την απαξίωση και θεσμών και προσώπων που παρατηρείται τον τελευταίο καιρό και μας πληγώνει.

Ένα πράγμα που μπορούμε να σεμνυνόμαστε είναι ο εθελοντισμός μας, και παρακαλώ πάρα πολύ, όλες και όλους, από όποια θέση κι αν έχουμε, αυτόν τον εθελοντισμό μας να τον διατηρήσουμε άσπιλο και αμόλυντο. Να περπατά στις κορυφογραμμές του ήθους και της προσφοράς γιατί τότε μπορούμε να ελπίζουμε για ένα καλύτερο αύριο.

Θέλω να ευχαριστήσω όλες και όλους που βοήθησαν στην οργάνωση αυτού του συνεδρίου, ιδιαίτερα τις λειτουργούς του ΠΣΣΕ, την Διοικούσα Επιτροπή, το Επαρχιακό Συντονιστικό Συμβούλιο Εθελοντισμού της Κερύνειας που συνεργάζεται με το ΠΣΣΕ, και να ευχηθώ κάθε επιτυχία στις εργασίες του.

Χαιρετισμός από τον Πρόεδρο του Επαρχιακού Συντονιστικού Συμβουλίου Εθελοντισμού Κερύνειας κ. Ηλία Δημητρίου

Απομαγνητοφώνηση του προφορικού λόγου

Καλημέρα σας,

Είναι πραγματικά με ιδιαίτερη χαρά που είμαστε σήμερα στο 27ο συνέδριο το οποίο είμαστε συνδιοργανωτές μαζί με το Παγκύπριο Συντονιστικό Συμβούλιο Εθελοντισμού. Ένα συνέδριο το οποίο βλέπουμε από τον τίτλο, επιδιώκει την προσπάθεια εμπλοκής των νέων στον εθελοντισμό. Μια προσπάθεια η οποία το δείχνει η ίδια η αίθουσα. Βλέπουμε σήμερα πέραν των 200 μαθητών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κάποιοι και της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, οι οποίοι έχουν περάσει μέσα στον ίδιο τον εαυτό τους, μέσα στην ίδια την σχολική μονάδα, την κουλτούρα του Κύπριου ότι ναι είμαστε μια ζωή να βοηθούμε, να αγαπάμε και να γνωρίζουμε μέσα από βιωματική εμπειρία τι είναι ο εθελοντισμός. Ο εθελοντισμός, αν ανοίξεις το λεξικό του Μπαμπινιώτη, γράφει διάφορα. Εσείς οι μαθητές και οι μαθήτριες το γνωρίζετε πολύ καλά γιατί ακριβώς μέσα από τις δράσεις, τις δραστηριότητες τις οποίες από κοινού κάνουμε τα τελευταία χρόνια ξεκινώντας από το 2005, με την δράση «Νεολαία και Εθελοντισμός» σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, με τις βραβεύσεις οι οποίες ακολουθούν στο Προεδρικό Μέγαρο από τον εκάστοτε Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας για τις δράσεις και τις δραστηριότητες των σχολείων εκείνων των οποίων συμμετέχουν και διακρίνονται μέσα από την ευρεία έννοια ανάλυσης του εθελοντισμού δηλαδή της ευημερίας, του αθλητισμού, του περιβάλλοντος, του πολιτισμού και τόσων άλλων οι οποίοι συνδράμουν. Παράλληλα, έχουμε το πρόγραμμα «Εκθεσης Ιδεών» σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας, άρα αυτό πιστοποιεί μέσα από τα πραγματικά γεγονότα τα οποία έχω προαναφέρει ότι ναι γνωρίζετε πολύ καλά τι είναι ο

εθελοντισμός. Παράλληλα, εμείς ως Επαρχιακό Συντονιστικό Συμβούλιο Εθελοντισμού Κερύνειας διατηρούμε ισότιμα με τα άλλα επαρχιακά της ελεύθερης Κύπρου, το επαρχιακό μας Συμβούλιο, όπου λειτουργούμε με μια ιδιαιτερότητα στη δομή μας, μια ιδιαιτερότητα, η οποία μας έχει υποχρεώσει η Τουρκική Εισβολή να λειτουργούμε μέσα από τα οργανωμένα σύνολα της Κερύνειας. Μέσα από τα οργανωμένα σύνολα της Κερύνειας, τα οποία είναι ανά την ελεύθερη Κύπρο. Παράλληλα διατηρούμε το Σώμα Εθελοντών όπου προσπαθούμε να ανταποκρινόμαστε πλήρως, και νιώθω ως Πρόεδρος του ΕΣΣΕ Κερύνειας ότι τόσο η Διοικούσα Επιτροπή μου αλλά και οι άλλοι συνάδελφοι οι οποίοι είναι μέσα στο Σώμα Εθελοντών, Κερυνειώτες, ότι προσπαθούν με τον καλύτερό τους εαυτό να ανταποκριθούν σε αυτό το θέμα. Γιατί ακριβώς έχουμε την δυσκολία και την ιδιαιτερότητα ότι είμαστε οι Κερυνειώτες στις διάφορες επαρχίες, άρα είναι πιο δύσκολο παρά μια τοπική επαρχία να μπορέσει να εξυπηρετήσει, κι όμως προχωρούμε και νομίζω ότι πηγαίνουμε πολύ καλά. Παράλληλα θέλω να τονίσω ότι η νεολαία είναι όπως έχει πει ο Πρόεδρος του ΠΣΣΕ, κ. Σταύρος Ολύμπιος, το λουλούδι το οποίο θα προχωρήσει, θα ανθίσει και να διατηρηθεί. Συμφωνούμε απόλυτα τόσο εμείς τα οργανωμένα σύνολα της Κερύνειας, αλλά κι εμείς ως ΕΣΣΕ Κερύνειας επενδύουμε στους Κερυνειώτες οι οποίοι βρίσκονται στην ελεύθερη Κύπρο με το να δημιουργούνται τμήματα νεολαίας, γιατί οι γενιές φεύγουν όμως λαός ο οποίος ξεχνά την ιστορία του, έχει ημερομηνία λήξης. Οι Κερυνειώτες, οι Μορφίτες, οι Βαρωσιώτες δεν ξεχνούν. Και δεν μπορούμε να ξεχάσουμε την σκλαβωμένη γη μας, γι' αυτό τον λόγο η επένδυση είναι στην νεολαία. Σε αυτά τα παιδιά τα οποία έχουν αυτές τις δυσκολίες που εμείς ως γενιά, τους τις έχουμε δημιουργήσει.

Κλείνω και λέω το εξής: Σήμερα οι ομιλητές είναι πολύ αξιόλογα άτομα τα οποία θα περάσουν τα δικά τους μηνύματα μέσα από μια πιθανή βιωματική δική τους εμπειρία. Είμαι σίγουρος ότι θα φύγετε όλοι και όλες πολύ κερδισμένοι σήμερα. Θέλω να σας προκαταλάβω γιατί είμαι σίγουρος για το αποτέλεσμα. Εγώ όμως δεν θα έχω την χαρά να μείνω μέχρι το τέλος μαζί σας γιατί πρέπει να εκπροσωπήσω το Παγκύπριο Συντονιστικό Συμβούλιο Εθελοντισμού σε λίγο, στην Επιτροπή Αξιών της Βουλής, μαζί με τον αγαπητό φίλο, Επίτροπο Εθελοντισμού, για θέμα το οποίο αφορά το θεσμό του Επιτρόπου Εθελοντισμού. Τον συντονισμό θα αναλάβει ο αγαπητός Πρόεδρος του ΠΣΣΕ κ. Σταύρος Ολύμπιος. Να είστε καλά και εύχομαι να έχουμε ένα πολύ καλό συνέδριο το οποίο σίγουρα θα έχουμε.

Καλή συνέχεια.

Χαιρετισμός από τον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Κερύνειας κ. Χρυσόστομο

Απομαγνητοφώνηση του προφορικού λόγου

Μετά από τις προσφωνήσεις και τις δύο εμπνευσμένες εισηγητικές ομιλίες, χαιρετισμούς των προλαλησάντων, ως μέλος της Διοικούσας Επιτροπής του ΠΣΣΕ, χαιρετίζουμε το 27ο συνέδριο του Παγκύπριου Συντονιστικού Συμβουλίου Εθελοντισμού σε συνεργασία με το Επαρχιακό Συντονιστικό Συμβούλιο Εθελοντισμού Κερύνειας. Ο εθελοντισμός είναι μία κίνηση, ένα Κίνημα, πέρα και πάνω από την καθεστηκυία τάξη. Πέρα και πάνω από το εκάστοτε πολιτικό είτε οικονομικό σύστημα, τα οποία συστήματα ενίοτε καταγιγίζονται από θύελλα αλλαγών και ρευστότητας. Συγχαίρουμε την παρουσία των νέων, οι οποίοι με κριτική σκέψη και με διάθεση δημιουργίας εργάζονται δημιουργικά για την αλλαγή η οποία πρώτα αλλαγή γίνεται μέσα μας και μετά αυτή η αλλαγή εξακτινώνεται και στο περιβάλλον μέσα από αυτή την διάθεση την εκούσια, δηλαδή τον εθελοντισμό. Οι νέοι μας είναι στηριγμένοι σε αρχές και αξίες και βοηθούν τόσο τον άνθρωπο όσο και τον συνάνθρωπό τους χωρίς τις οποιεσδήποτε διακρίσεις. Εδώ ευλογούμε και επευλογούμε και ευχόμαστε καλό συνέδριο και καλά αποτελέσματα και πορίσματα για τον τόπο μας ολόκληρο. Κάθε ευλογία και όλα τα καλά του Θεού αυτήν την περίοδο που διανύουμε καθ' ότι είναι μια περίοδος προσφοράς και αγάπης, ιδιαίτερα μέσα από ένα θεολογικό λόγο καθ' ότι η Αγία και Μεγάλη Σαρακοστή μας οδηγά στο πάθος του Κυρίου μας, ο οποίος από την πολύ Του αγάπη έλκεται από τον πόνο του ανθρώπου και εκουσίως εθελοντικά βρίσκεται κοντά στον άνθρωπο και μέσα στον άνθρωπο. Κάθε ευλογία και όλα τα καλά.

Χαιρετισμός από τον Επίτροπο Εθελοντισμού και ΜΚΟ κ. Γιάννη Γιαννάκη

Απομαγνητοφώνηση του προφορικού λόγου

Καλημέρα σας,

27ο συνέδριο του ΠΣΕΕ και αυτό δείχνει την διαχρονική του προσφορά στον τομέα του Εθελοντισμού. Πριν πέντε χρόνια η πολιτεία αποφάσισε να δώσει την πρέπουσα πολιτική έμφαση στον τομέα αυτό και σε αυτήν την προσπάθεια είμαστε συνοδοιπόροι και θέλω να ευχαριστήσω με αυτήν την ευκαιρία το ΠΣΣΕ για αυτήν την συνεργασία που είχαμε αυτά τα πέντε χρόνια και θα έχουμε ακόμα πιο έντονη συνεργασία και πιο καλή τα επόμενα πέντε. Σε αυτή την προσπάθεια είμαστε όλοι συνοδοιπόροι. Η πολιτεία έχει σκοπό σε πολιτικό επίπεδο να ενδυναμώσει τον εθελοντισμό, το ρόλο των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων αλλά και να ενθαρρύνει την ενεργό πολιτότητα. Ήδη η Ευρωπαϊκή Ένωση, ξέρει πολύ καλά η κ. Βασιλείου τι λέω, σε όλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζει, ο εθελοντισμός, η Κοινωνία των Πολιτών, οι Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις έχουν σημαντικό ρόλο να παίξουν. Δεν μπορούμε να πετύχουμε τίποτε αν η κοινωνία μας δεν είναι ενεργή, δεν μπορούμε να αλλάξουμε τίποτε αν δεν έχουμε πολίτες που ενδιαφέρονται για τα κοινά, γι' αυτό και είναι πάρα πολύ σημαντικό και βλέπω σήμερα νέους οι οποίοι θέλουν να κάνουν την κοινωνία καλύτερη και την πολιτεία. Γι' αυτό ο σκοπός και ο στόχος όλων μας είναι να δημιουργήσουμε αυτό το ευνοϊκό περιβάλλον το οποίο θα υπάρχει αξιοπιστία, θα υπάρχει αποτέλεσμα και θα υπάρχει η δυναμική η οποία θα δώσει στους πολίτες τον τρόπο με τον οποίο θα συμβάλλουν στο να βελτιώσουμε τα πράγματα. Βλέποντας τους νέους σήμερα εδώ, θέλω να σας πω ότι και εγώ από εννέα χρόνων ήμουν εθελοντής σε πάρα πολλές οργανώσεις και να σας πω ότι σήμερα βλέποντας πίσω, ο εθελοντισμός με βοήθησε πάρα πολύ στην προσωπική μου ανάπτυξη. Η κατάκτηση της γνώσης είναι πολύ σημαντικό και το σχολείο και το Πανεπιστήμιο επίσης αλλά υπάρχουν και άλλα σημαντικά στοιχεία στην ζωή μας τα οποία μας ενδυναμώνουν ως άτομα. Ο

εθελοντισμός είναι αυτό το στοιχείο που μπορεί να σε ενδυναμώσει τόσο στις αξίες του ατόμου και τις κοινωνίας όσο και στις γνώσεις και στις δεξιότητες που μπορείς να αναπτύξεις μέσω του εθελοντισμού. Πολλές φορές βιωματικά θα σας πω ότι δεν θα ήμουν παράδειγμα ως Επίτροπος Εθελοντισμού αν δεν είχα μια διαχρονική προσφορά στον εθελοντισμό και εργαζόμουν στον Οργανισμό Νεολαίας, ως λειτουργός νεολαίας, αν δεν είχα έντονη δράση στον τομέα του εθελοντισμού. Αυτά τα στοιχεία να τα έχετε υπόψη σας, νομίζω ότι οι νέοι μάς δείχνετε το δρόμο το σωστό, το δρόμο της ενεργού πολιότητας, το δρόμο των σωστών αξιών που πρέπει να έχουμε ως κοινωνία και ως πολιτική και νομίζω με τέτοιου είδους παρουσία η ελπίδα και το μέλλον θα είναι πολύ καλό. Συγχαρητήρια σε όλους και ευχαριστώ πολύ.

Χαιρετισμός από τη μαθήτριά του Λυκείου Κοκκινοχωριών Φώτη Πίττα Αικατερίνη Παπαϊωάννου

Απομαγνητοφώνηση του προφορικού λόγου

Πανιερώτατε Μητροπολίτη Κερύνειας κ. Χρυσόστομε, αξιότιμε κ. Επίτροπε Εθελοντισμού και Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων, αξιότιμε κ. Πρόεδρε του Παγκύπριου Συντονιστικού Συμβουλίου Εθελοντισμού, αξιότιμε κ. Πρόεδρε του Επαρχιακού Συντονιστικού Συμβουλίου Εθελοντισμού Κερύνειας, αγαπητοί σύνεδροι, αγαπητοί συμμαθητές, αγαπητές συμμαθήτριες.

Κάθε ανθρώπινη σχέση στηρίζεται κυριολεκτικά ή μεταφορικά στο «δούναι και λαβείν». Θα υπάρξουν φορές που θα πρέπει να δώσουμε περισσότερα από όσα θα πάρουμε και άλλες που θα πάρουμε περισσότερα από όσα θα είμαστε σε θέση να δώσουμε. Δεν νοείται να κρατάμε λογαριασμό σε μία αμοιβαία υποστηρικτική θέση, η αγάπη προσφέρεται πάντα ως δώρο, ελεύθερα, πρόθυμα και χωρίς προσδοκίες. Προσφέρεται ακόμα και όταν δεν αναγνωρίζεται ή δεν εκτιμάται. Όταν βοηθάμε νιώθουμε ικανοποίηση και χαρά γιατί έχουμε αγάπη στην καρδιά μας. Προσφέροντας αγάπη, κερδίζουμε περίσσια αγάπη. Από την επαφή μας με τους συνανθρώπους αποκομίζουμε πολλά μαθήματα ζωής. Το Εθελοντικό Κίνημα αποτελεί φωτεινό στοιχείο της κοινωνίας. Η εθελοντική εργασία είναι σταθερά αφοσιωμένη στις ανθρωπιστικές αρχές και στην αλληλέγγυα εθελοντική προσφορά βοήθειας προς τον συνάνθρωπο. Ασφαλώς εθελοντές δεν χαρακτηρίζονται μόνο όσοι προσφέρουν οικονομική στήριξη αλλά και όσοι αφιερώνουν και την ίδια τους την ζωή στην πατρίδα, όποτε το απαιτούν δύσκολες στιγμές της ιστορίας. Αγάπα τον άνθρωπο γιατί είσαι και εσύ άνθρωπος, είπε κάποτε ο μεγάλος Έλληνας συγγραφέας Νίκος Καζαντζάκης. Κανείς δεν πρέπει να μένει μόνος και αβοήθητος, ιδιαίτερα μάλιστα σε περιόδους βαθιάς κρίσης. Ο έντιμος άνθρωπος δεν μπορεί να μένει αδιάφορος. Ανέκαθεν η φιλανθρωπία αποτελούσε μια πρακτική αρχή που γίνεται αποδεκτή από την αρχαιότητα ως χρυσός κανόνας της ηθικής δράσης. Ο Ιησούς Χριστός λέει «παντί τω αιτούντι σοι δίδου» δηλαδή πως πρέπει να ευεργετούμε και να ελεούμε όλους χωρίς να διακρίνουμε τους ανθρώπους από την καταγωγή τους, την κοινωνική τους θέση, τις πεποιθήσεις τους, τη θρησκεία τους. Ας δώσουμε όλοι λοιπόν από το περίσσευμα μας, ανιδιοτελώς παραμερίζοντας οποιοδήποτε προσωπικό όφελος και μοιράζοντας την αγάπη μας απλόχερα, ψυχή και συναίσθημα. Ακόμη και το πιο μικρό βήμα που μπορεί να γίνει στον δρόμο, ακόμη και

μια σωστή σκέψη έχει τεράστια σημασία γιατί έτσι θα ξυπνήσει την συνείδηση χιλιάδων ανθρώπων, γιατί θα αποτελέσει παράδειγμα προς μίμηση. Δυνατότερο όμως παράδειγμα αποτελεί η συνεργασία των ανθρώπων όταν αυτοί κινούνται ομόψυχα βοηθώντας έτσι τους συνανθρώπους τους και ταυτόχρονα τους εαυτούς τους. Όπως μας υποδεικνύει ο Μέγας Βασίλειος δεν πρέπει να στολίζουμε τα άψυχα και να αφήνουμε αστόλιστη την ψυχή μας. Πρέπει να καταλάβουμε λοιπόν πως όταν δίνουμε έχουμε πάντα κάτι να κερδίσουμε. Μήπως είναι καιρός να αρχίσουμε να γινόμαστε περισσότερο χριστιανοί και φιλόανθρωποι;

Στην εποχή της οικονομικής κρίσης και των ποικίλων κοινωνικών προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε σήμερα, ο πολίτης είτε βιώνει ο ίδιος την εξαθλίωση, είτε γίνεται μάρτυρας της εξαθλίωσης των συμπολιτών του εκείνων οι οποίοι καρτερικά περιμένουν για ένα συσσίτιο, εκείνων που τριγυρνούν ψάχνοντας στα σκουπίδια ή οτιδήποτε μπορεί να τους αποφέρει κέρδος ζωής, όπως ένα κομμάτι ψωμί. Στη θέα του ανθρώπινου πόνου νιώθουμε την ανάγκη να προσφέρουμε και να υποστηρίξουμε τους καταφρονημένους συνανθρώπους οι οποίοι μπορεί και να μην ευθύνονται καθόλου για την σημερινή τους κατάντια. Με κινήσεις έμπρακτης αλληλεγγύης δίνουμε χαμόγελο σε αυτούς και γινόμαστε καλύτεροι άνθρωποι εμείς. Είμαι βέβαιη ότι αυτό το συνέδριο για τον εθελοντισμό θα αποτελέσει την αφετηρία μιας νέας δημιουργικής προσπάθειας από όλους τους φορείς για την προώθηση του εθελοντικού πνεύματος που βελτιώνει το παρόν και διασφαλίζει ένα καλύτερο μέλλον για όλους εμάς.

Χαιρετισμός και κήρυξη εργασιών του Συνεδρίου από την Έντιμη Υπουργό Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κα Ζέτα Αιμιλιανίδου

Διαβάστηκε από το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου κ. Ανδρέα Ασιώπη

Καλημέρα σας,

κ. Πρόεδρε του Παγκύπριου Συντονιστικού Συμβουλίου Εθελοντισμού, κ. Πρόεδρε του Επαρχιακού Συντονιστικού Συμβουλίου Εθελοντισμού Κερύνειας, Πανιερώτατε, εκλεκτοί προσκεκλημένοι, εθελοντές, εθελόντριες, αγαπητά παιδιά, αγαπητοί νέοι.

Μεταφέρω τις ευχαριστίες της Υπουργού Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων για την πρόσκλησή που απηύθυνε στην ίδια, το Παγκύπριο Συντονιστικό Συμβούλιο Εθελοντισμού να χαιρετίσει και να θέσει υπό την αιγίδα της το 27ο Συνεδριό σας, και είμαι υποχρεωμένος να μεταφέρω τους χαιρετισμούς της αφού η ίδια συμμετέχει αυτή τη στιγμή σε συνεδρία του Υπουργικού Συμβουλίου. Το ετήσιο Συνέδριο του Παγκύπριου Συντονιστικού Συμβουλίου Εθελοντισμού είναι αναμφισβήτητα μια αξιόλογη πρωτοβουλία, αφού αποτελεί ευκαιρία για ανταλλαγή απόψεων, εισηγήσεων και ιδεών για θέματα που αφορούν στην κυπριακή κοινωνία. Επίσης, μεταφέρω και τα συγχαρητήρια της Υπουργού, ιδιαίτερα στους φίλους εθελοντές του Παγκύπριου Συντονιστικού Συμβουλίου Εθελοντισμού και του Επαρχιακού Συντονιστικού Συμβουλίου Εθελοντισμού Κερύνειας, για τη διοργάνωση του Συνεδρίου.

Το θέμα που θα απασχολήσει φέτος είναι ιδιαίτερα σημαντικό, καθότι καθορίζει τη συνέχιση της παρουσίας του εθελοντισμού στην Κύπρο στην αναπτυγμένη μορφή που τον βρίσκουμε σήμερα. Αποτελεί επένδυση για το μέλλον, αφού διασφαλίζει τη συνέχιση των πολλαπλών προγραμμάτων που λειτουργείτε σήμερα, τα οποία προσφέρουν

σημαντικές υπηρεσίες στους συμπολίτες μας. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό το γεγονός πως δίνεται μια συνέχεια σε ένα θέμα το οποίο αποτέλεσε και κεφάλαιο συζήτησης κατά την 6η Σύνοδο της Κοινωνίας των Πολιτών που έγινε πριν από ένα χρόνο περίπου.

Η εθελοντική προσφορά είναι πάντοτε μια αξιόπαινη πράξη, η οποία παραμένει καταγραμμένη στη ζωή του κάθε εθελοντή για τα πολλά οφέλη που έχει, όχι μόνο άμεσα προς τον κάθε συνάνθρωπο που αντιμετωπίζει μια ανάγκη, αλλά και έμμεσα προς το ίδιο το άτομο που αποφασίζει να προσφέρει με ανιδιοτέλεια. Μέσα από τον εθελοντισμό, οι νέοι ιδίως, βρίσκουν λόγους και κίνητρα για να ξεφύγουν από την παθητικότητα και τον ατομικισμό και να ενταχθούν σε μια ομάδα ανθρώπων που μοιράζονται τον κοινό στόχο της άδολης και αφειδώλευτης κοινωνικής προσφοράς. Με τη ενεργό εμπλοκή τους στον εθελοντισμό, οι νέοι αποκτούν ανεπανάληπτες εμπειρίες και γνώσεις, αλλά ταυτόχρονα αποκτούν αρχές και αξίες.

Το Υπουργείο Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μέσα από το Σχέδιο Κρατικών Ενισχύσεων, στηρίζει εδώ και χρόνια, τις προσπάθειες των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων στην παροχή προγραμμάτων κοινωνικής φροντίδας. Ενδεικτικά, αναφέρεται ότι το 2017, συνολικά περίπου 240 προγράμματα έλαβαν οικονομική ενίσχυση, με στόχο την κάλυψη μέρους των δαπανών λειτουργίας τους καθώς και άλλων αναγκών, με συνολικό ποσό ύψους πέραν των €7,5 εκατ. Τα προγράμματα αυτά έδωσαν λύσεις σε θέματα φροντίδας ηλικιωμένων, στην απασχόληση παιδιών, δίνοντας ευκαιρίες εργοδότησης στους γονείς τους, έδωσαν στέγη σε άτομα με αναπηρίες, φιλοξένησαν ασυνόδευτους ανήλικους και προστάτευσαν οικογένειες, στις οποίες παρουσιάστηκαν κρούσματα βίας.

Με την ευκαιρία, θα ήθελα να συγχαρώ τις Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, μέλη του Παγκύπριου Συντονιστικού Συμβουλίου Εθελοντισμού που προσφέρουν με ζήλο υπηρεσίες αλληλεγγύης προς τον συνάνθρωπό τους.

Κλείνοντας, θα ήθελα να σας διαβεβαιώσω ότι η Κυβέρνηση και ιδιαίτερα το Υπουργείο Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων θα συνεχίσουν να παρέχουν κάθε δυνατή συμπαράσταση και στήριξη προς τους οργανωμένους φορείς και στις Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, ώστε όλοι μαζί να συμβάλουμε στην κοινωνική ανάπτυξη και πρόοδο της χώρας μας.

Με αυτά τα λίγα λόγια, κηρύσσω, εκ μέρους της Υπουργού Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, την έναρξη των εργασιών του Συνεδρίου και μεταφέρω ξανά τις ευχές της για κάθε επιτυχία στις εργασίες σας.

Απονομή τιμητικών πλακετών σε μαθητές που διακρίθηκαν στο διαγωνισμό της Έκθεσης Ιδεών 2017 του ΠΣΣΕ στα σχολεία Μέσης Εκπαίδευσης με θέμα:

«Η συμβολή των εθελοντών νέων, για την προστασία της πολιτιστικής μας κληρονομιάς»

Απονομή τιμητικών πλακετών σε μαθητές που διακρίθηκαν στο διαγωνισμό Έκθεσης Ιδεών 2017 του ΠΣΣΕ στα σχολεία Μέσης Εκπαίδευσης με θέμα: « Η συμβολή των εθελοντών νέων, για την προστασία της πολιτιστικής μας κληρονομιάς». Το ΠΣΣΕ με τη συνεργασία του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού, προκηρύσσει κάθε χρόνο τον καθιερωμένο διαγωνισμό έκθεσης ιδεών, κατά τη διάρκεια της Εβδομάδας Εθελοντισμού, αρχές Δεκεμβρίου, μεταξύ των τριών τάξεων του Γυμνασίου και της Α' και Β' Λυκείου και Τεχνικών Σχολών των δημοσίων και ιδιωτικών σχολείων Μέσης & Τεχνικής Εκπαίδευσης. Ειδική Επιτροπή του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού σύμφωνα με τους όρους του διαγωνισμού επιλέγει τις καλύτερες εκθέσεις των γυμνασίων και λυκείων.

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Ανδρέας Ασσιώτης, ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κερύνειας κ. Χρυσόστομος, ο Πρόεδρος του ΠΣΣΕ κ. Σταύρος Ολύμπιος και ο Πρόεδρος του ΕΣΣΕ Κερύνειας κ. Ηλίας Δημητρίου, επέδωσαν τις τιμητικές πλακέτες στους μαθητές που διακρίθηκαν στο διαγωνισμό Έκθεσης Ιδεών 2017 στα σχολεία Μέσης Εκπαίδευσης, ως ακολούθως:

Μεταξύ των Γυμνασίων: 1^ο βραβείο: Ανδρέας Αγγελή, Γυμνάσιο Πόλεως Χρυσοχούς, 2^ο βραβείο: Γεωργίου Παναγιώτα, Γυμνάσιο Γερίου, 3^ο βραβείο: Νικολέτα Ευσταθίου, Γυμνάσιο Ανθουπόλεως, Έπαινος: Αλεξάνδρα Μάνου, Γυμνάσιο Αγίας Βαρβάρας

Μεταξύ των Λυκείων: 1^ο βραβείο: Αλέξανδρος Θεοφάνους, Λύκειο Κύκκου Πάφου, 2^ο βραβείο: Σώζος Κούλας, Λύκειο Αραδίππου, 3^ο βραβείο: Σοφία Σιδηροπούλου, Λύκειο Γεροσκήπου

Παρουσίαση Λευκώματος ΠΣΣΕ 1973-2015 από τον Πρόεδρο του ΠΣΣΕ Κ. Σταύρο Ολύμπιο

Απομαγνητοφώνηση του προφορικού λόγου
(Η παρουσίαση του Λευκώματος συνοδεύεται με την προβολή από ανάλογες εικόνες)

Στη μακρά εκπαιδευτική και κοινωνική γενικά προσφορά μου, μου δόθηκε η ευκαιρία, να παρουσιάσω διάφορα βιβλία. Σήμερα έχω μια δυσκολία στην παρουσίαση και ο λόγος είναι γιατί θα μιλήσω για την οικογένειά μου και οικογένειά μου εννοώ τους εθελοντές και οι εθελοντές δεν θέλουν ούτε προβολή, ούτε διαφήμιση.

Το Λεύκωμα αυτό όπως έχει αναφερθεί αποτελείται από 200 σελίδες, περιλαμβάνει την διαχρονική πορεία του ΠΣΣΕ.

Ξέρετε, την εποχή της αγγλοκρατίας υπήρχε στον τόπο μας ένας υποτυπώδης εθελοντισμός και αυτός ήταν κυρίως πρωτοβουλία της εκκλησίας και κάποιων καλών κυρίως κυριών οι οποίες συγκροτούσαν κάποιες ομάδες για να βοηθήσουν δυσπραγούντες συνανθρώπους μας. Μετά την απελευθέρωση και τη δημιουργία της Κυπριακής Δημοκρατίας άρχισαν να δημιουργούνται οργανωμένα σύνολα εθελοντικής προσφοράς κυρίως με πρωτοβουλία του Γραφείου Ευημερίας.

Η πρωτοβουλία αυτή βρήκε πρόσφορο έδαφος κυρίως στην ύπαιθρο, στα χωριά και δημιουργήθηκαν τα ΣΚΕ, τα Συμβούλια Κοινοτικής Ευημερίας, που αργότερα μετονομάστηκαν σε Συμβούλια Κοινοτικού Εθελοντισμού.

Προϊόντος του χρόνου παρέστη ανάγκη, αυτά τα Κοινοτικά Συμβούλια μαζί με τις άλλες οργανώσεις που εν τω μεταξύ δημιουργήθηκαν είτε σε επαρχιακό επίπεδο είτε σε παγκύπριο επίπεδο να συντονιστούν. Χρειαζόταν πλέον ένας συντονισμός και μια καθοδήγηση, μια οργάνωση όλου αυτού του κόσμου που είτε στον κοινοτικό, είτε στον επαρχιακό, είτε στον παγκύπριο εθελοντισμό πρόσφερε υπηρεσίες στον συνάνθρωπο, στο περιβάλλον, γενικά στην κοινωνία.

Έτσι το 1973 δημιουργείται το Παγκύπριο Συμβούλιο Ευημερίας, με πρωτοβουλία κάποιων εμπνευσμένων ανθρώπων και κυρίως του αείμνηστου Μιχαλάκη Τριανταφυλλίδη, ο οποίος ως δικαστής του ανωτάτου και αργότερα γενικός

εισαγγελέας, είχε αυτή τη φωτεινή έμπνευση να δημιουργηθεί αυτό το Συμβούλιο. Μέσα στο Λεύκωμα θα έχετε την ευκαιρία να δείτε ποιά πρόσωπα πρωτοστάτησαν στην ίδρυση. Όταν τον επόμενο χρόνο είχαμε την τραγωδία του 1974, το Παγκύπριο Συντονιστικό Συμβούλιο Εθελοντισμού με όλα τα μέλη του που τότε δεν ήταν βέβαια τόσα πολλά όσα είναι σήμερα, 74 Παγκύπριες Εθελοντικές οργανώσεις, 6 Επαρχιακά Συντονιστικά Συμβούλια και 400 περίπου εθελοντικές τοπικές οργανώσεις. Τότε ήταν μικρότερος ο αριθμός αλλά έστω εκείνοι οι εθελοντές ανασκουμπώθηκαν και βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή υπηρεσιών για να ξανακτίσουμε πάνω στα ερείπια.

Προσωπικά δεν θα λησμονήσω ποτέ, τις κυρίες που έτρεχαν από συνοικισμό σε συνοικισμό, όταν οι άνθρωποι ζούσαν είτε μέσα στα σκοτάδια είτε κάτω από τα δέντρα, για να τους πάρουν τρόφιμα και ρούχα. Ήταν μια εποχή που ο εθελοντισμός είχε πρωτανεύσει και το Παγκύπριο Συμβούλιο Ευημερίας έδωσε πραγματικά το παρόν του μέχρι που είχε δημιουργηθεί και Σώμα Εθελοντριών Νοσοκόμων.

Θυμάμαι κυρίες οι οποίες με ταχύρυθμη εκπαίδευση, υπηρετούσαν στα νοσοκομεία τους τραυματίες μας.

Μετά την εισβολή ο εθελοντισμός γνώρισε μεγαλύτερη ανάπτυξη και έφτασε στο σημείο να καλύπτει όλο το φάσμα των κοινωνικών προβλημάτων και αναγκών. Λίγο αργότερα όταν πρόεδρος του ΠΣΣΕ ήταν η κ. Ανδρούλα Βασιλείου, έγινε κατορθωτό να γίνει για πρώτη φορά νόμος του κράτους που προβλέπει, διασφαλίζει, κατοχυρώνει την ύπαρξη, την λειτουργία και όλα τα συναφή που έχουν σχέση με το Παγκύπριο Συμβούλιο Ευημερίας. Αυτός ο νόμος τροποποιήθηκε αργότερα το 2006. Χρειάζεται και σήμερα ακόμα κάποια τροποποίηση ανάλογα με τις συνθήκες όπως εξελίσσονται. Το αναφέρω αυτό γιατί είναι η μοναδική χώρα της Ευρώπης η οποία έχει αυτό το νόμο με τον οποίο λειτουργεί ο οργανωμένος εθελοντισμός, αυτές οι εκατοντάδες των εθελοντικών οργανώσεων. Προστέθηκε ακόμα πριν πέντε χρόνια και ο θεσμός του Επιτρόπου Εθελοντισμού.

Με την πάροδο των ετών το εθελοντικό κίνημα στην Κύπρο φουντώνει, αυξάνεται ποσοτικά, βελτιώνεται ποιοτικά και γίνεται ο πιο στενός συνεργάτης του κράτους στη χάραξη της κοινωνικής του πολιτικής αλλά και στην εκτέλεση της κοινωνικής πολιτικής.

Σας παρακαλώ πολύ να φανταστείτε τι θα γινόταν αν μια μέρα όλα αυτά τα προγράμματα που λειτουργούν οι εθελοντικές οργανώσεις, το ανέφερε ο κ. Ασιώτης, που έχουν πάρει χορηγία, είναι και πολλά άλλα που εργάζονται χωρίς χορηγία, εάν όλα αυτά τα προγράμματα μια ημέρα σταματούσαν. Τι θα γινόταν; Πόσα παιδιά στους

βρεφοκομικούς σταθμούς θα βρίσκονταν στους δρόμους; Πόσοι ηλικιωμένοι στα Κέντρα Ενηλίκων ή στα Γηροκομεία, πόσα παιδιά με ειδικές και ούτω κάθε εξής. Τι θα γινόταν, αν ο εθελοντισμός σταματούμε. Ούτε να το φανταστούμε δεν μπορούμε.

Γι' αυτό και η Ευρωπαϊκή Ένωση το δεύτερο ή τον τρίτο χρόνο μετά που γίναμε μέλος και είχε ενημερωθεί για τον Εθελοντισμό της Κύπρου όπως εξελίσσεται, όπως συγκροτήθηκε, όπως λειτουργεί, ανέφερε σε όλα τα κράτη της ΕΕ ότι ο εθελοντισμός της Κύπρου, μιας μικρής νήσου είναι το καλό παράδειγμα πρακτικής για τις υπόλοιπες χώρες της ΕΕ. Αυτό είναι τίτλος τιμής αλλά και χρέος. Χρέος αυτόν τον εθελοντισμό να τον αναπτύσσουμε όλο και περισσότερο και να τον βελτιώνουμε όσο καλύτερα μπορούμε.

Μέσα στο Λεύκωμα θα δείτε φυσιογνωμίες της Κυπριακής Δημοκρατίας που έδωσαν τον εαυτό τους για την εθελοντική προσφορά, γνωστά και άγνωστα πρόσωπα, εκατοντάδες, χιλιάδες άτομα.

Μετροφυλλώντας το Λεύκωμα του ΠΣΣΕ, ουσιαστικά μπορεί να ψηλαφήσει κάποιος την ιστορία του εθελοντισμού στον τόπο. Οι εθελοντές σε κάθε περίπτωση, σε κάθε ανάγκη ήταν παρόντες και γι' αυτό είμαι βέβαιος θα είναι ένα βιβλίο αναφοράς για πολλούς που θέλουν να δουν τι έγινε στην Κύπρο, πώς αντιμετώπισαν αυτά τα γεγονότα, πώς αντιμετώπισαν τότε την εισβολή, την οικονομική κρίση και γενικά όλες τις ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού, τι γίνεται με το περιβάλλον, την προστασία της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Όλα αυτά είναι αποθησαυρισμένα μέσα στο Λεύκωμα και όταν θα το διαβάζετε είμαι βέβαιος ότι θα ανέβουν οι παλμοί της καρδιάς σας γιατί πολλοί από εσάς θα νιώσετε αυτή την ομορφιά που αισθάνεται αυτός που βλέπει και αγαπά τον άλλο όπως τον εαυτόν του. Ως ένδειξη τιμής και ευχαριστιών στα άτομα που συνέβαλαν στην ίδρυση του ΠΣΣΕ και φρόντισαν να βάλουν τα θεμέλια για την ανάπτυξη του οργανωμένου εθελοντισμού στο νησί μας θα επιδοθεί σήμερα Λεύκωμα ως ακολούθως:

- μ. Μιχαλάκης Τριανταφυλλίδη
- μ. Φοίβος Ζαχαριάδη
- Τάκης Χρυσοστόμου
- Ανδρούλλα Βασιλείου
- Αρχιμανδρίτης Αλέξιος
- Μαλάμω Νεοφύτου
- Λυγία Φυσεντζίδου
- μ. Λίλα Κληρίδη
- Φωτεινή Παπαδοπούλου
- Έλση Χριστόφια
- Άντρη Αναστασιάδη
- Τάκης Κονής

Εισηγήσεις

Εισήγηση κ. Σταύρου Κυπριανού Δημοσιογράφος

Απομαγνητοφώνηση του προφορικού λόγου

Καλημέρα σας,

Καταρχάς ευχαριστώ πολύ το Παγκύπριο Συντονιστικό Συμβούλιο Εθελοντισμού για την ευκαιρία που μου έδωσε για την αναπτυκτική προσέγγιση για τον εθελοντισμό όπου πραγματικά θα αναφέρω πως είναι ένα δύσκολο εγχείρημα για να δώσει κανείς και να αποτυπώσει τις πραγματικές του διαστάσεις με μια μονάχα λέξη. Το μόνο βέβαιο είναι πως ο εθελοντισμός είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με την αλληλεγγύη, τον αλtruισμό αλλά και την ανιδιοτελή αγάπη. Δηλαδή προσφέρετε χωρίς να περιμένετε να πάρετε κάτι, αγάπας χωρίς όρια, όρια δηλαδή φυλετικά, όρια κοινωνικά ή ακόμα και πολιτικά. Ακούμε πού και πού στην Κύπρο, ενδεχομένως παλαιότερα, το ακούσαμε πιο συχνά «θα τον κανονίσουμε εν δικός μας, εν του κόμματος κτλ.». Ο εθελοντισμός, ο αλtruισμός και η ανιδιοτελής αγάπη δε χωρά πελατειακές σχέσεις και για να μην μπορούμε πιο βαθιά στην πιο πάνω πτυχή θα σας πάω σε μια πιο διαφορετική προσέγγιση.

Είμαι πεπεισμένος ότι ο εθελοντισμός είναι η πιο όμορφη στάση ζωής και για να το κάνω και λίγο πιο προσωπικό ο εθελοντισμός είναι μια στάση που σώζει ζωές, που σώζει την ζωή συνανθρώπων μας όπου η ζωή τους διατρέχει άμεσο κίνδυνο.

Αυτό ακριβώς έχει συμβεί και στην δική μου περίπτωση. Για να γίνω πιο κατανοητός θα μοιραστώ μαζί σας την δική μου προσωπική εμπειρία. Ήταν μια δοκιμασία, που

ουσιαστικά, μια αληθινή ιστορία, που την βίωσα και με βοήθησε θεωρώ να προσπαθήσω να αλλάξω την κοσμοθεωρία μου και να γίνω καλύτερος όσο το δυνατόν ως άνθρωπος. Έζησα και βίωσα από πρώτο χέρι τις ευεργετικές ιδιότητες αυτής της πράξης. Πριν από πέντε χρόνια λοιπόν, είχα διαγνωστεί μια μία σπάνια κληρονομική νόσο, την λεγόμενη νόσο των σταυροφόρων, η οποία εικάζεται ότι έφτασε στην Κύπρο τον 12ο αιώνα. Είναι μια νόσος που από την μέρα της εκδήλωσης της εξελίσσεται κατά ένα τρόπο στερεότυπο και παρατηρείται μια σταθερή αλλά και αργή επιδείνωση της υγείας του ασθενούς. Με την πάροδο του χρόνου επηρεάζονται όργανα ζωτικής σημασίας του ασθενούς όπως η καρδιά, τα νεφρά και ταλαιπωρεί πάρα πολύ τον ασθενή. Ουσιαστικά από την πρώτη μέρα εκδήλωσής της, ο ασθενής μοιάζει σαν ένα αναμμένο κερί που θα λιώσει και θα σβήσει 10 χρόνια μετά την εκδήλωση της νόσου. Η νόσος δηλαδή είναι ανεξαιρέτως θανατηφόρα. Η μόνη θεραπεία είναι η μεταμόσχευση ήπατος.

Οπότε δεν μου έμενε άλλη επιλογή, έπρεπε να παρατήσω τη ζωή μου στη μέση, να αφήσω οικογένεια, φίλους, τη δουλειά μου και να πάω στην Αγγλία γιατί στην Κύπρο δεν διενεργούνται μεταμοσχεύσεις ήπατος.

Πραγματικά όταν βρέθηκα στη μέση αυτής της ιστορίας ήταν τότε που θυμήθηκα όλα τα ρεπορτάζ, με τα οποία είχα ασχοληθεί κατά καιρούς ως δημοσιογράφος, που είχαν ως πρωταγωνιστές μικρά παιδιά, ιστορίες που έφταναν κοντά μου, θα πρέπει να πω μέσα από διάφορες εθελοντικές οργανώσεις. Είχα πρωταγωνιστές λοιπόν εκείνους τους λιλιπούτειους μαχητές με τα τεράστια χαμόγελα που μετέβαιναν στο εξωτερικό μαζί με την οικογένειά τους αναζητώντας ελπίδα ζωής. Μικρούς ήρωες που έδιναν την δική τους μάχη και παρέδιδαν σε εμάς ουσιαστικά μαθήματα ψυχικής δύναμης. Την ώρα που αυτές όλες οι εικόνες περνούσαν από μπροστά μου συνειδητοποίησα ότι βρισκόμουν στη μέση μιας τέτοιας ιστορίας. Τότε μόνο κατάφερα να καταλάβω την πραγματική σημασία των λέξεων του ρεπορτάζ, κραυγή αγωνίας για την Μαρία, η Ειρήνη μας χρειάζεται, ο Γιώργος δίνει μάχη με τον καρκίνο. Ιστορίες δηλαδή που βίωσα ως δημοσιογράφος και τώρα έπρεπε να βγω εγώ ως νικητής από μια τέτοια παρόμοια ιστορία. Η αλήθεια όταν άκουγα εγώ τέτοιες ιστορίες ως δημοσιογράφος, όπως ο κάθε άνθρωπος θα μπορούσα να πω ότι με συγκινούσαν 5 – 10 λεπτά το πολύ, όπως ίσως οι περισσότεροι. Δεν ήξερα πραγματικά τι σημαίνει να ξενιτεύεσαι γιατί μια κακόβραστη ασθένεια, αποφάσισε να μπει στην ζωή σου και να απειλήσει ουσιαστικά την ίδια σου την ύπαρξη.

Πήγα λοιπόν στην Αγγλία ακολουθώντας τις διακανονισμένες οδηγίες του Υπουργείου Υγείας όσο αφορά το σύστημα αποστολής ασθενών στο εξωτερικό.

Πήγα στο Birmingham την δεύτερη Αγγλική πόλη σε μέγεθος και πληθυσμό. Τα πράγματα στην αρχή δεν ήταν καθόλου εύκολα, δηλαδή είναι πραγματικά σκληρό να μένεις σε μια πόλη που δε μπορείς να την νιώσεις δικιά σου, είναι ξένη προς εσένα. Είναι δύσκολο να μη μπορείς να πεις καλημέρα στη γλώσσα σου, είναι παράξενο και ασυνήθιστο για κάποιον που ουσιαστικά καλείται να πάει για πρώτη φορά και να ζήσει με άγνωστο χρονικό ορίζοντα, σε μια ξένη χώρα. Εκεί ήταν ουσιαστικά που γνώρισα τους πρώτους εθελοντές στη ζωή μου. Είχαν σχέση με μένα, τον Σταύρο και ήταν οι άνθρωποι της παροικίας, για τους οποίους πραγματικά δυσκολεύομαι να βρω τις πραγματικές λέξεις που θα αποτυπώσουν έτσι τις διαστάσεις της δικής τους αγάπης, της προσφοράς και της φροντίδας για να είμαστε εμείς καλά. Ήταν ουσιαστικά άνθρωποι όμορφοι που έκαναν χιλιόμετρα για εμάς. Η αφοσίωσή τους στις καθημερινές μας ανάγκες ήταν ο κλασικός ορισμός της ανιδιοτελούς αγάπης, μιας ειλικρινής αγάπης χωρίς όρια που μπορώ να πω ότι ήταν ένας από τους λόγους που έκανε και το χρόνο να περνά πιο ανώδυνα. Γιατί πρέπει να σας πω όταν κάποιος ασθενής μπει σε μια λίστα αναμονής δεν γνωρίζει πότε θα χτυπήσει το τηλέφωνο για να το καλέσουν να πάει να μεταμοσχευτεί και ιδιαίτερα η αγωνία αυτή επιδεινώνεται από το γεγονός ότι απειλείται η ίδια του η ζωή.

Μετά από μερικούς μήνες αναμονής, ένας άνθρωπος γύρω στα πενήντα θα γινόταν πλέον ο άγνωστος ήρωας μου, ο άνθρωπος ουσιαστικά που χάρισε ζωή σε μένα και σε άλλους ασθενείς που βρισκόνηταν στην ίδια θέση σε μένα. Έστειλε ουσιαστικά αυτός ο άνθρωπος, το μήνυμα ότι η δωρεά οργάνων στέλνει περίτρανα αυτό που λέμε, ότι η ζωή μπορεί να συνεχιστεί. Ο άνθρωπος μπορεί να ζήσει δύο φορές μέσα από αυτή την θεάρεστη πράξη. Είναι γεγονός όταν ακούμε για τη δωρεάν οργάνων πάντα ερχόμαστε στην θέση του δότη, ποτέ δεν ερχόμαστε στην θέση του λήπτη. Δηλαδή στην πιθανότητα να πάρουμε εμείς ή να χρειαστούμε μόσχευμα κατά την διάρκεια της ζωής μας. Οι στατιστικές αναλύσεις δείχνουν και αποδεικνύουν ότι η πιθανότητα να χρειαστούμε εμείς ένα μόσχευμα κατά την διάρκεια της ζωής μας είναι πολύ μεγαλύτερες από την πιθανότητα να δωρίσουμε εμείς τα όργανά μας μετά θάνατο. Βεβαίως αυτό μπορώ να το επιβεβαιώσω γιατί συγκαταλέγουμε σε αυτό το στατιστικό ποσοστό, της πιθανότητας δηλαδή του λήπτη.

Ξεκαθαρίζω λοιπόν πως δεν αδικώ κανένα από τους ανθρώπους που αντιμετώπιζουν το ζήτημα της δωρεάς με δισταγμό διότι και εγώ προηγουμένως ζούσα στην άγνοια,

στην προκατάληψη και θα μπορούσα να πω και στην αδιαφορία. Ωστόσο η ενημέρωση, η αγάπη, η αλληλεγγύη και η προσφορά είναι οι λέξεις κλειδιά τις οποίες πρέπει να επενδύσουμε για να νικήσουμε την άγνοια, τα ταμπού και την προκατάληψη. Η σωστή ενημέρωση οδηγεί αποδεδειγμένα στην ευαισθητοποίηση του κόσμου και ιδιαίτερα των Κυπρίων και σε συντομία θα σας δώσω ένα παράδειγμα από τη δεκαετία του ενενήντα με την περίπτωση του μικρού Αντρέα, ενός αγοριού, που ουσιαστικά η θέλησή του να νικήσει την ασθένεια και να στεφθεί νικητής συγκίνησε το πανελλήνιο. Ο μικρός τότε που έπασχε από λευχαιμία έχριζε άμεσης μεταμόσχευσης μυελού των οστών και έπρεπε μέσα σε διάστημα τεσσάρων εβδομάδων να βρει κατάλληλο ιστοσυμβατό δότη μέσα από τις δημόσιες εκκλήσεις. Μέσα από τα ΜΜΕ ξεκίνησε μια εθελοντική αιμοληψία, η περίπτωση αυτή γέμισε ουσιαστικά με ελπίδα την καρδιά όλων μας όπως κατέγραφαν τα ρεπορτάζ, καθώς απέδειξε περίτρανα ότι η αγάπη και ο αλtruισμός δεν έχουν πεθάνει και σε περίπτωση ανάγκης περνούν σε δεύτερο μοίρα οι εγωισμοί, οι διαφωνίες και τα μίσση. Ενδεικτικό είναι το γεγονός ότι ξεπέρασαν τις 30 χιλιάδες οι Κύπριοι που έδωσαν αίμα, ενώ στην Ελλάδα πάνω από 4 χιλιάδες έλληνες εθελοντές και βεβαίως εδώ θα πρέπει να καταγράψουμε τη σημαντική και συγκινητική από τους Τουρκοκύπριους συμπατριώτες μας που συνέδραμαν σε αυτήν την προσπάθεια γιατί τότε υπήρχε ευρεία κάλυψη από τον τουρκοκυπριακό τύπο. Βεβαίως ήταν μια ιστορία που είχε αίσια έκβαση. Δε βρέθηκε ιστοσυμβατός δότης αλλά έγινε τότε μεταμόσχευση αλλογενούς και αρχέγονων κυττάρων μυελού από ομφάλιο λώρο και ο μικρός επέστρεψε νικητής.

Το ίδιο περίπου συμβαίνει και στη δωρεάν οργάνων. Η δημοσιοποίηση μιας ιστορίας και η άνευ προηγουμένου ανταπόκριση του κόσμου σε τέτοιες περιπτώσεις, οφείλεται κυρίως στη σωστή προβολή από τους συναδέλφους μου αλλά και τα ΜΜΕ.

Σήμερα η μεταμόσχευση αποτελεί τη μόνη θεραπευτική λύση για την ανεπάρκεια σε τελικό στάδιο, της καρδιάς, του ήπατος, πνευμόνων και των νεφρών και από ένα δότη μπορούν να σωθούν μέχρι και οκτώ ζωές.

Ο άνθρωπος που μου χάρισε τη ζωή είχε εθελοντικά δηλώσει την επιθυμία του σε περίπτωση που θα καταστεί κλινικά νεκρός να δωρίσει τα όργανά του και να σώσει με αυτό τον τρόπο ανθρώπους που είχαν άμεση ανάγκη από μόσχευμα. Ουσιαστικά ο λόγος για να βρίσκομαι ανάμεσα σας είναι αυτός ο άνθρωπος, διότι σε διαφορετική περίπτωση που δεν έβρισκα δηλαδή δότη, μετά από έξι χρόνια εκδήλωσης της ασθένειας λογικά θα ήμουν καθηλωμένος σε τροχικάθισμα και θα μετρούσα αντίστροφα για το τέλος.

Από τότε έχω συνειδητά εντάξει τον εθελοντισμό στη ζωή μου και προσπαθώ να επιστρέψω στην κοινωνία μέσα από διάφορες δράσεις, τη γνώση και τη σοφία που απέκτησα μέσα από τις δύσκολες στιγμές.

Μια δοκιμασία ουσιαστικά που δίνει στον άνθρωπο πολλά αρνητικά συναισθήματα. Είναι ο φόβος για το άγνωστο, είναι ο φόβος του θανάτου. Αλλά πιστεύω ότι δίνει στον άνθρωπο και ευκαιρίες, η δοκιμασία. Όταν ήμουν στην Αγγλία και ανέμενα, είχα όλο το χρόνο πλέον μπροστά μου να κάνω την αυτοκριτική μου, να μετρήσω τα λάθη μου, να μετρήσω «συγγνώμες» και «αγαπώ» που δεν είπα για διάφορους λόγους, κυρίως πάντα έβρισκα πρόσχημα το χρόνο. Είναι αυτό που κάνουμε όλοι, τρέχουμε να προλάβουμε το χρόνο και δικαιολογημένα οι φρενήρεις ρυθμοί της καθημερινότητάς μας κάνουν να ξεχνάμε ότι είμαστε περαστικοί από αυτή τη γη και ότι κάποτε θα έρθει το τέλος, είναι ανθρώπινο από μια άποψη. Ωσπου θα έρθει μια μέρα που θα ξυπνήσουμε και θα αντιληφθούμε ότι δεν προλάβουμε να κάνουμε όσα είχαμε σχεδιάσει και όσα είχαμε ονειρευτεί, γιατί ουσιαστικά κάποιες φορές μας αδικούνε. Θα πρέπει να προσπαθήσουμε να γίνουμε πλέον ουσιαστικοί στην αξιοποίηση του χρόνου μας. Ο εθελοντισμός είναι ένα παράδειγμα ουσιαστικής αξιοποίησης του χρόνου με άμεση θετική επίδραση στην κοινωνία. Η άνοιξη και το Πάσχα πλησιάζει, είναι μια ευκαιρία είναι ίσως η ιδανικότερη περίοδος, για να ανακαλύψουμε τα κρυμμένα μας συναισθήματα και να αναζητήσουμε τις βαθύτερές μας ευαισθησίες. Όλοι έχουμε αυτά τα συναισθήματα όλοι έχουμε αυτές τις ευαισθησίες ίσως να μην προσπαθήσαμε να τα ξεσκεπάσουμε, να τα ξεκλειδώσουμε. Νομίζω ότι όλοι θα έχουμε συγκινηθεί, όλοι θα έχουμε κλάψει, όλοι θα έχουμε γελάσει. Είναι ένα παράδειγμα ότι όλοι διαθέτουμε αυτό το πακέτο, αυτό το μηχανισμό, φτάνει να το βάλουμε στην καθημερινότητα. Μπορούμε λοιπόν να στηρίξουμε, με αφορμή αυτό το νέο ξεκίνημα που έχω περιγράψει και να σκεπάσουμε με την αγάπη μας ανθρώπους λιγότερο τυχερούς από εμάς και τέτοια πρόσωπα υπάρχουν πολλά δίπλα μας, αρκεί να γίνουμε πιο ταπεινοί και να τους αφιερώσουμε λίγο από το χρόνο μας. Κάποιες φορές ακόμη και μια καλή κουβέντα εάν δεν έχουμε την οικονομική ευχέρεια ή κάτι άλλο να προσφέρουμε, είναι αρκετή για να απαλύνει το πόνο των συνανθρώπων μας που αντιμετωπίζουν διάφορα προβλήματα. Σίγουρα μέσα από αυτή τη κουβέντα, από την αγάπη, ίσως γεννηθεί κάτι σπουδαίο κάτι μεγάλο.

Μετά τη μεταμόσχευση θα πρέπει να πω, ότι νοιώθω διπλά υπεύθυνος, νοιώθω ευθύνη πρωτίστως στο δώρο ζωής, το μόσχευμα, αλλά νοιώθω και ευθύνη απέναντι στους συνανθρώπους μας που περιμένουν για αυτό το δώρο ζωής, για αυτή τη δεύτερη

ευκαιρία και δεν είναι λίγοι, είναι μερικές εκατοντάδες χιλιάδες που περιμένουν σε όλο το κόσμο. Στην Αγγλία αναμένουν, κατά μέσο όρο κάθε χρόνο, έξι χιλιάδες ασθενείς για να μεταμοσχευθούν, στην Ευρώπη πενήντα πέντε χιλιάδες, στις Ηνωμένες Πολιτείες εκατό δέκα έξι χιλιάδες το χρόνο. Στην Κύπρο είναι γύρω στους πενήντα πέντε οι ασθενείς που βρίσκονται στις λίστες αναμονής για μεταμόσχευση παγκρέατος και νεφρού. Υπάρχουν αρκετοί συμπατριώτες που συγκαταλέγονται στα ποσοστά του εξωτερικού. Δυστυχώς κάποιοι από αυτούς, το λένε οι στατιστικές, δεν θα τα καταφέρουν, ανάμεσα τους και αρκετά παιδιά θα πεθάνουν, αυτή είναι η πραγματικότητα λόγω της έλλειψης των μοσχευμάτων.

Όπως καταλαβαίνετε οι αριθμοί που έχω αναφέρει πιο πάνω αποδεικνύουν το μέγεθος και την έκταση του προβλήματος και παράλληλα στέλλουν το μήνυμα όσοι περισσότεροι από εμάς δηλώσουν την επιθυμία τους να μπουν στο αρχείο δυνητικών δοτών, θα αυξήσουν τις πιθανότητες επιβίωσης των ασθενών που αναμένουν. Είναι στο χέρι μας να ανοίξουμε το παράθυρο στην ελπίδα και βεβαίως να δώσουμε τη σκυτάλη στη ζωή. Μπορούμε να κάνουμε χώρο στη καρδιά μας και στη ψυχή μας και για άλλα πράγματα. Είναι καλά τα ακριβά αυτοκίνητα, οι εξωτικές διακοπές, τα ωραία ρούχα, σε όλους αρέσουν, αλλά χωρίς τη φιλανθρωπία και τον εθελοντισμό θα είμαστε πάντα γυμνοί μέσα μας και τα πάθη θα μας κρατούν όμηρους για μια ζωή και εγκλωβισμένους σε δύσκολα μονοπάτια. Εάν δεν πολεμήσουμε τον εγωισμό μας δεν θα καταφέρουμε ποτέ να αγαπήσουμε αλλά ούτε και να αγαπηθούμε. Όταν καταφέρουμε να νικήσουμε το εγώ τότε θα αγαπήσουμε τον εαυτό μας. Όταν χαλιναγωγήσουμε τον εγωισμό μας θα γίνουμε σίγουρα καλύτεροι άνθρωποι και θα μπορέσουμε να συνυπάρξουμε. Δεν είναι τυχαία αυτή η όμορφη λέξη στο ελληνικό λεξιλόγιο, το «συνυπάρχω», ας την κάνουμε πράξη. Αν αγωνιστούμε και εάν προσπαθήσουμε τότε θα αποκτήσουμε εσωτερική γαλήνη, αρμονία αλλά και ψυχική ισορροπία και σίγουρα θα αποκτήσουμε όρεξη και διάθεση για κοινωνική προσφορά. Ο άνθρωπος όλα τα μπορεί φτάνει να χωρέσει στη καρδιά του ανθρώπους που έχουν ανάγκη τη δική του αγάπη και να επιτρέψει στο Θεό να κατοικήσει στη ψυχή του.

Όπως λέει ο Καζαντζάκης «αγαπά τον άνθρωπο γιατί είσαι εσύ».

Ανάμεσα στο ακροατήριο βλέπω δύο αγαπημένα πρόσωπα, τον αδελφό της μητέρα μου και τη θεία μου, οι οποίοι μας συμπαραστάθηκαν όσο κανείς δεν μπορεί να φανταστεί σε αυτή τη δοκιμασία, θέλω να τους πω δημόσια ευχαριστώ.

Εισήγηση κ. Κωνσταντίνου Χαραλαμπίδη

Πρόεδρος οργάνωσης «Γκόλ στη Ζωή» /Πρώην Πρόεδρος της Εθνικής ομάδας ποδοσφαίρου

Απομαγνητοφώνηση του προφορικού λόγου

Καλησπέρα σας.

Θα ήθελα να δώσω τα συγχαρητήριά μου στους διοργανωτές κ. Σταύρο Ολύμπιο και σε όλη την ομάδα για αυτήν την εξαιρετική μέρα που είναι αφιερωμένη στον Εθελοντισμό. Όλους εδώ σήμερα μας ενώνει αυτή η στάση ζωής ο εθελοντισμός και θα ήθελα να πω ότι είμαι αρκετά χαρούμενος που βρίσκομαι σήμερα εδώ για τρεις λόγους. Ο πρώτος λόγος είναι γιατί σε αυτήν την αίθουσα υπάρχουν μαθητές, υπάρχουν νεαρά παιδιά τα οποία είναι το μέλλον της κοινωνίας μας και είναι αυτά που εμείς οι ίδιοι θέλουμε να σπρώξουμε έτσι ώστε να είναι η κινητήρια δύναμη εθελοντισμού σε αυτήν τη χώρα.

Ο δεύτερος λόγος είναι γιατί μας ενώνει φυσικά αυτή η στάση ζωής ο εθελοντισμός και ο τρίτος λόγος είναι γιατί είμαστε σε μια αίθουσα που γεμίζει από αθλητισμό, από Ολυμπισμό από αθλητικά ιδεώδη, η αίθουσα «ευ αγωνίζεσθαι» στο Ολυμπιακό Μέγαρο. Έχω επιλέξει η σημερινή μου παρουσίαση να είναι αφιερωμένη στον αθλητισμό καθώς ως αθλητής σχεδόν είκοσι χρόνια επαγγελματίας ποδοσφαιριστής έχω διδαχθεί πάρα πολλά, έχω περάσει πάρα πολύ δύσκολες στιγμές πάντοτε λέω και σε σχολεία, σε μαθητές, 90% της ζωής ενός ποδοσφαιριστή είναι οι δύσκολες στιγμές. Πολλές φορές βλέπουμε την κορυφή του παγόβουνου αλλά κάτω από αυτό υπάρχουν πάρα πολλές δυσκολίες, υπάρχουν οι τραυματισμοί, υπάρχουν οι αποτυχίες, οι κακές εμφανίσεις αλλά αυτά ανήκουν σε ένα άλλο σεμινάριο που μπορούμε να τα συζητήσουμε και να πούμε πάρα πολλά.

Ξεκινώντας, πάντοτε στη ζωή μου, χρησιμοποιώ το γνωμικό του Νέλσων Μαντέλα , ένας αναμορφωτής στην χώρα του, ο οποίος πολέμησε για τους πολίτες της χώρας για τα δικαιώματά τους.

Πάντοτε χρησιμοποιώ το απόφθεγμα, ότι ο αθλητισμός έχει την δύναμη να αλλάξει τον κόσμο, να δώσει ενέργεια στους ανθρώπους, να ενώσει τους ανθρώπους μεταξύ τους, να τους φέρει κοντά και εξού η αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων το 1896 από τον Πιερ ντε Κουμπερτέν, έτσι ώστε να επανέλθουν οι Ολυμπιακοί Αγώνες στη χώρα που τους ανέδειξε στην Αθήνα, Δεν έγινε για κανένα άλλο λόγο παρά μόνο να σταματήσουν οι πόλεμοι, να φέρουν τον κόσμο μεταξύ τους, να δώσουν την ευκαιρία στους ανθρώπους να ενωθούν και να μοιραστούν στιγμές που μόνο ο αθλητισμός μπορεί να προσφέρει. Μέσα από το σήμα των Ολυμπιακών αγώνων διαφαίνεται πώς οι άνθρωποι ανά τον κόσμο έρχονται σε επικοινωνία, πώς ενώνονται οι χώρες μεταξύ τους και πώς τα ολυμπιακά ιδεώδη είναι αυτά τα οποία δίνουν τα μηνύματα του «ευ αγωνίζεσθαι», του σεβασμού. Τα ίδια μηνύματα που δίνει ο εθελοντισμός, ως στάση ζωής είναι αυτά τα μηνύματα που θέλουμε και εμείς να περνούμε στους νέους.

Όταν πάρθηκε η απόφαση να γίνουν οι ολυμπιακοί αγώνες στην Αθήνα το 2004 είχε γίνει μια έξαρση εθελοντισμού άνευ προηγουμένου.

Το ίδιο το ελληνικό κράτος ήθελε να ενεργοποιήσει όλα τα κύτταρα του εθελοντισμού στην Ελλάδα μέσω καμπάνιας που δημιούργησε για να φέρει εθελοντές. Η ανταπόκριση ήταν μεγάλη, 72% των εθελοντών ήταν νέοι μέχρι 35 ετών. Πενήντα έξι χιλιάδες άνθρωποι φόρεσαν τη στολή τους πήγαν στα γήπεδα σε όλη την Ελλάδα, έδωσαν το χρόνο τους μακριά από τη ζωή τους και έδωσαν αυτή την ευκαιρία στη ζωή τους να έχουν τόσα οφέλη. Όπως η εθελόντρια Σπυριδούλα Κοκμοτού η οποία είπε: «Ο Εθελοντισμός στηρίζεται στο αμοιβαίο όφελος και πιστεύω ότι είναι μια καθαρά εγωιστική πράξη. Εγώ θέτω τον εαυτό μου στην διάθεση της κοινωνίας. Από την μία κάνω μια καλή πράξη που βοηθάει το σκοπό και από την άλλη θα κερδίσω παίρνοντας γνώση και μια βεβαίωση συμμετοχής που θα περάσει στο βιογραφικό μου».

Θεωρώ ότι οι νέοι έχουν κίνητρα να εμπλακούν στον εθελοντισμού και να έχουν όφελος μέσα από τον εθελοντισμό γιατί ο εθελοντισμός είναι προσφορά αλλά συνάμα αναπτύσσει προσωπικότητα, αναπτύσσει πρωτοβουλίες.

Θα σταθώ λίγο στο δικό μου άθλημα που είναι το ποδόσφαιρο. Ας μην ξεχνάμε ότι το ποδόσφαιρο ιδρύθηκε από σωματεία, από ανθρώπους που είχαν αγάπη για αυτό το άθλημα, αλλά ήταν εθελοντές. Υπάρχουν ακόμη σήμερα πάρα πολλοί εθελοντές που ξοδεύουν ώρες, χρόνο από την προσωπική τους ζωή για να προσφέρουν στην

κοινωνία και στον αθλητισμό. Σήμερα φαντάζομαι εδώ θα υπάρχουν αθλητές ποδοσφαιριστές. Τα νούμερα που έχουμε στην Κύπρο που ασχολούνται με το ποδόσφαιρο είναι αξιοπρόσεκτα. Από μια έρευνα του κ. Χρίστου Καρτακούλλη το 2015, 8.200 παιδιά είναι ενταγμένα σε κάποια ακαδημία ποδοσφαίρου. Σήμερα το 2018 έχουν φτάσει στις 10.000 παιδιά παγκύπρια, ενταγμένα σε κάποια ακαδημία. Υπάρχουν 660 ακαδημίες ποδοσφαίρου. Αυτά τα νούμερα μας λένε ότι υπάρχει μια πηγή, ένας πυρήνας αυτής της κοινωνίας που ενασχολείται με το ποδόσφαιρο και είναι ένας τρόπος να περάσουμε σε αυτά τα παιδιά μηνύματα και να χρησιμοποιηθούν αυτά τα μηνύματα για καλό σκοπό.

Αυτή η αφορμή, αυτή η ιδέα ήταν η έμπνευση που είχα πριν δύο χρόνια έτσι ώστε να δημιουργήσουμε εμείς οι ποδοσφαιριστές, τα άτομα που έχουν επιρροή στην κοινωνία, τα άτομα τα οποία είναι αναγνωρίσιμα στην κοινωνία, τα άτομα τα οποία βλέπει και αγαπάει ο κόσμος στο γήπεδο, να δημιουργήσουμε ένα παγκύπριο εθελοντικό, φιλανθρωπικό οργανισμό το «Γκόλ στη Ζωή», έτσι ώστε να αναδείξουμε την ενότητα των ποδοσφαιριστών παγκύπρια, να χρησιμοποιήσουμε αυτά τα οφέλη που μας δίνει το ίδιο το ποδόσφαιρο και ο αθλητισμός και να τα μεταφέρουμε πίσω στην κοινωνία με καλό σκοπό .

Έτσι μαζευτήκαμε μια παρέα ποδοσφαιριστών εν ενεργεία και παλαιίμαχων. Σήμερα η οργάνωση έχει πάρα πολλά μέλη, σχεδόν όλοι οι ποδοσφαιριστές παγκύπρια λαμβάνουν μέρος σε φιλανθρωπικές εκδηλώσεις, σε στήριξη άλλων ΜΚΟ εδώ στην Κύπρο. Μπορώ να αναφέρω ότι μέσα σε ένα χρόνο λειτουργίας έχουμε στηρίξει με 30.000 ευρώ οικογένειες που χρειάζονται οικονομική στήριξη. Και αυτός είναι ο σκοπός του «Γκόλ στη Ζωή» να χρησιμοποιήσει το ποδόσφαιρο ως επιρροή για να είναι στήριγμα αυτής της κοινωνίας.

Ουσιαστικά ο σκοπός, το όραμα και η αποστολή του «Γκόλ στη Ζωή» είναι η φιλανθρωπία ως έννοια οικονομικής στήριξης αλλά είναι και μια ευρύτερη έννοια εθελοντισμού. Η φιλανθρωπία είναι μια πτυχή του εθελοντισμού και εμείς θέλουμε ως εθελοντικός οργανισμός να αναδεικνύουμε τα ευρύτερα μηνύματα του εθελοντισμού, της προσφοράς και αυτής της κοινωνικής στήριξης. Να στείλουμε μηνύματα ότι οι ποδοσφαιριστές είναι ενωμένοι και όλοι μαζί χρησιμοποιούμε αυτή τη δυναμική του ποδοσφαίρου. Άρα αυτός ο οργανισμός έχει μέλη παγκύπρια, στη Λευκωσία στη Λάρνακα και στο Παραλίμνι και ήδη τώρα δημιουργούμε ένα καινούργιο πλάνο για τη νέα χρονιά ώστε να φέρουμε ακόμη περισσότερες ενέργειες σε παγκύπρια βάση. Έβαλα κάποια ερωτήματα. Πώς μπορεί ο νέος να είναι ενεργός και να κερδίζει από τον

εθελοντισμό; Μέσα από τον εθελοντισμό μαθαίνει ο νέος, διδάσκεται αγωγή και στάση ζωής, προσφοράς και ποιότητας ζωής και δεν υπάρχει άλλο κοινωνικό πλαίσιο που μπορεί να κερδίσει αυτά τα πράγματα. Δεύτερο αναπτύσσεται η προσωπικότητάς τους. Θεωρώ ότι τα παιδιά αναλαμβάνοντας πρωτοβουλίες δίνοντας στον εαυτό τους στη διαδικασία να αναπτύξουν οποιαδήποτε προγράμματα εθελοντισμού , αναπτύσσουν και την ίδια στιγμή την προσωπικότητά τους που θα τους βοηθήσει στο μέλλον. Τρίτο αποκτούν ένα πνεύμα θυσίας και ομαδικότητας, αυτό είναι και το χαρακτηριστικό που διακατέχει και εμάς τους ποδοσφαιριστές. Το να λειτουργούμε ως ομάδα και αυτό είναι το νόημα του εθελοντισμού. Γιατί κανένας δεν μπορεί να κάνει κάτι μόνος του . Στο ποδόσφαιρο λέμε ότι το παιχνίδι μπορεί να το κερδίσει ένας, το πρωτάθλημα το κερδίζει η ομάδα. Το τελευταίο είναι να καλλιεργηθεί από τον νέο μια κοινωνική ευαισθησία και μια ευσυνειδησία για την ίδια την κοινωνία , για την πατρίδα και πώς μπορεί ο νέος να είναι ενεργό κύτταρο αυτής της κοινωνίας. Γι' αυτό θέλουμε από τους νέους να έχουν ενέργεια , δημιουργικότητα και να αναλαμβάνουν ευθύνη μέσα από τον εθελοντισμό.

Οι αξίες του εθελοντισμού είναι πάρα πολλές , αρχικά ο σεβασμός στο συνάνθρωπο, η ανάγκη για βοήθεια για στήριξη, η ομαδικότητα, η λήψη αποφάσεων, ο νέος που λαμβάνει μέρος σε εθελοντικές ενέργειες μαθαίνει την ίδια στιγμή να αναλαμβάνει αποφάσεις, να χειρίζεται σωστά το χρόνο του. Οι σημερινοί νέοι χρησιμοποιούν στατιστικά το κινητό τους, το face book, το instagram και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, από τρεις μέχρι πέντε ώρες την ημέρα. Αντιλαμβανόμαστε πόσο πολύ πιο εποικοδομητικά θα μπορούσε αυτός ο χρόνος να χρησιμοποιηθεί είτε για εκπαίδευση και ανάπτυξη ή και βοήθεια για το συνάνθρωπο μας.

Εγώ είμαι από αυτούς που λέω ότι και οι αθλητές μπορούν την ίδια στιγμή να προπονούν και το πνεύμα τους. Είμαι πεπεισμένος ότι με καλή διαχείριση του χρόνου μπορούμε να είμαστε και καλοί επαγγελματίες ποδοσφαιριστές και την ίδια ώρα να αναπτυσσόμαστε, γιατί δια βίου μάθηση είναι αναγκαίο μέλημα ενός ανθρώπου. Άρα ρωτούμε ποιά είναι η επόμενη μέρα και πώς τουλάχιστον εγώ, εμείς ως «Γκολ στη Ζωή», ως ποδόσφαιρο, πώς μπορούν να επηρεάσουμε τους νέους μας και να τους παρασύρουμε σε ένα καλύτερο αύριο.

Το πρώτο πράγμα το οποίο έχω ήδη ξεκινήσει μέσα από ένα πρόγραμμα του ΚΟΑ και αφορά την ανακήρυξη μου ως Πρεσβευτής του Fair Play, έχουμε δημιουργήσει μια σειρά με ομιλίες σε σχολεία για τις αξίες του «ευ αγωνίζεσθαι», αυτές τις αρχές, στις αξίες και τα ιδανικά που πρεσβεύει το Fair Play, δηλαδή το σεβασμό στη διαδικασία, το

σεβασμό στο αποτέλεσμα, το σεβασμό στη διαιτησία, στους αντιπάλους και γενικά το «ευ αγωνίζεσθαι» ως μια γενική στάση ζωής.

Το δεύτερο που έχουμε ήδη ξεκινήσει είναι ένα πρόγραμμα, στα πλαίσια του «Γκολ στη Ζωή» με την παρουσία των ποδοσφαιριστών στα σχολεία που διδάσκουν εθελοντισμό. Αντιλαμβανόμαστε όλοι πως μπορεί ο Δημήτρης Χριστοφή που είναι αρχηγός της Ομόνοιας ή ο Γιώργος Εφραίμ να πάνε στα σχολεία και να μιλήσουν στους νέους και να διδάξουν εθελοντισμό. Αυτό θέλουμε να κάνουμε να χρησιμοποιήσουμε αυτά τα πρότυπα.

Ένα άλλο που θέλουμε να κάνουμε είναι να δημιουργήσουμε Youth academy, δηλαδή οι 10.000 παιδιά που ασχολούνται με το ποδόσφαιρο και οι προπονητές να τους εμπλέξουμε σε εθελοντικές δράσεις.

Πιστεύω ότι πρέπει να δίνουμε χώρο και πεδίο στους νέους να αναλάβουν ευθύνες.

Μια άλλη ενέργεια θα μπορούσε κάποιες κατασκευές που γίνονται σε σχολεία να γίνονται σε πιο ενιαίο πλάνο να πωλούνται αυτές οι κατασκευές και να πηγαίνουν σε ΜΚΟ που έχουν ένα θεάρεστο έργο.

Τελειώνοντας θα ήθελα να πω ότι ο γενικός μας στόχος είναι: οι νέοι μας έχουν ενέργεια, οι νέοι μας μπορούν να αποτελέσουν πρότυπα εθελοντισμού και είμαστε εμείς υπόχρεοι να τους δώσουμε το χώρο για να το αναπτύξουν.

Θα ήθελα να κλείσω με ακριβώς τον ίδιο τρόπο που ξεκίνησα την παρουσίαση, ότι ο αθλητισμός, το πιστεύω ακράδαντα, είναι αυτό το κοινωνικό φαινόμενο που έχει τη δύναμη να αλλάξει τον κόσμο και να στείλει αυτά τα όμορφα μηνύματα.

Ευχαριστώ πολύ.

Εισήγηση κ. Έλενας Κελίρη

Πρόεδρος Ομίλου Φοιτητών Πανεπιστημίου Κύπρου

Απομαγνητοφώνηση του προφορικού λόγου

Σας χαιρετώ και εγώ με τη σειρά μου. Θα ήθελα αρχικά να ευχαριστήσω το Παγκύπριο Συντονιστικό Συμβούλιο Εθελοντισμού για την πρόσκληση να βρίσκομαι σήμερα εδώ και σίγουρα είναι μεγάλη μου τιμή και χαρά να εκπροσωπώ το Πανεπιστήμιο Κύπρου σε αυτό το Συνέδριο. Είμαι ευγνώμων που μου δόθηκε το βήμα για να μοιραστώ τις εμπειρίες μέσα από τον εθελοντισμό και την ενεργό πολιτικότητα. Μέχρι στιγμής έχουμε ακούσει αξιόλογες δράσεις και χαίρομαι ιδιαίτερα που είδα σήμερα μαθητές να βραβεύονται για τη συμβολή τους στον διαγωνισμό έκθεσης ιδεών για τον Εθελοντισμό. Αυτό μας δίνει όλους κίνητρο και δυνάμεις να συνεχίσουμε να πιστεύουμε στο λαμπρό μέλλον της νεολαίας μας.

Θα ήθελα, επίσης, να συγχαρώ το ΠΣΣΕ για την θεματολογία του Συνεδρίου, η οποία αποτελεί έμπρακτη αναγνώριση της γενιάς μας, δηλαδή των νέων, ως προς την προσφορά τους καθώς επίσης αποτελεί κίνητρο η σημερινή μέρα να ενταχθούν όλο και περισσότεροι νέοι στον εθελοντισμό. Εξαιρετική πρωτοβουλία.

Σήμερα, λοιπόν, θα ήθελα να αναφερθώ στη σχέση μεταξύ νεολαίας και εθελοντισμού από τη δική μου οπτική γωνία, μετά να δούμε τα οφέλη που μπορεί να έχει ένας νέος μέσω του εθελοντισμού, δηλαδή τι προσφέρει στους νέους ο εθελοντισμός και τέλος, πως το Πανεπιστήμιο Κύπρου μέσα από τους Φοιτητικούς του Ομίλους και το Πρόγραμμα Εθελοντών Φοιτητών κατάφερε να εδραιώσει τον εθελοντισμό και να θέσει γερές βάσεις ώστε οι φοιτητές να ενεργούν και να συμμετέχουν στα κοινά.

Νεολαία και Εθελοντισμός, δύο λέξεις άρρηκτα συνδεδεμένες μεταξύ τους αφού όλη αυτή η δύναμη που εμπερικλείει η λέξη «νεολαία», την ίδια και ακόμη περισσότερη εμπερικλείει η λέξη «εθελοντισμός». Η νεολαία, κατ' ακρίβεια είναι το πιο φρέσκο, δυναμικό,

πρωτοπόρο, ευχάριστο και ελπιδοφόρο κομμάτι της κοινωνίας μας. Εμείς οι νέοι, που καθημερινώς νοιώθουμε την εξάντληση της υπερπροσπάθειας, στην πραγματικότητα είμαστε εμείς που έχουμε τα μεγαλύτερα αποθέματα δύναμης, δημιουργικότητας, επιμονής και θέλησης.

Αν παρομοιάσουμε την κοινωνία μας με την Γη-τον πλανήτη, ο πυρήνας της είναι οι νέοι. Στον πυρήνα της Γης έχουμε τεράστια αποθέματα ενέργειας, εκεί γίνονται και οι εκρήξεις που οδηγούν στη δημιουργία ή ανάπλαση της ύλης – παραγωγή δηλαδή νέων χημικών στοιχείων. Αυτός ακριβώς είναι και ο ρόλος των νέων στη σημερινή μας κοινωνία. Νέοι, γεμάτοι ενέργεια, φρέσκιες ιδέες και όρεξη μπορούν να φέρουν την ανανέωση, την ανάπλαση και τη συνδημιουργία στην κοινωνία μας. Ενώ ο φλοιός της Γης θα μπορούσαμε να πούμε πως είναι οι μεγαλύτερες γενιές που δρουν ως μια στέρεα βάση, μια επικάλυψη, μια προστασία για τον πυρήνα. Αυτή η παρομοίωση πιστεύω ζωντανεύει αρκετά την εικόνα, του τι πάει να πει νέα γενιά.

Πώς, όμως, οι νέοι μπορούν να δράσουν με τόσο μεγάλη επιρροή στην κοινωνία, χρησιμοποιώντας όλα αυτά τα αποθέματα ενέργειας και δημιουργικότητας που έχουν; Το πιο ισχυρό εργαλείο που μπορούν να αποκτήσουν είναι ο εθελοντισμός. Θα μπορούσαμε να μιλάμε για ώρες για το «Τι είναι ο εθελοντισμός», ειδικά ένας εθελοντής ο οποίος το ζει στην καθημερινότητά του, έχει πολλά να πει. Προσπάθησα να σκεφτώ λέξεις που συνδέονται με τον εθελοντισμό και πραγματικά η λίστα ήταν ατέλειωτη. Ανιδιοτέλεια, προσφορά, συνεργασία, συνέπεια, ικανοποίηση, όνειρα, ευαισθησία, τιμιότητα, ολοκλήρωση, είναι μερικές από αυτές. Λόγω του ότι ήδη αναφέρθηκε στις ομιλίες για το τι είναι ο εθελοντισμός θα πω απλά ένα ορισμό του που εμπερικλείει τα περισσότερα χαρακτηριστικά του. Η έννοια του εθελοντισμού συνδέεται άμεσα με την αλληλεγγύη και την ανιδιοτελή προσφορά. Αποτελεί, δηλαδή, μια εκδήλωση κοινωνικής συμπεριφοράς όπου το άτομο χωρίς το κίνητρο υλικής ανταμοιβής, προσφέρει τον ελεύθερο του χρόνο για ένα κοινωφελή σκοπό, είτε με δική του πρωτοβουλία είτε στο πλαίσιο μιας ομάδας.

Στην Κύπρο, υπάρχουν ομάδες πολιτών, κινήματα, άτυπες ομάδες και Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις κάτω από την ομπρέλα του Παγκύπριου Συντονιστικού Συμβουλίου Εθελοντισμού, τα οποία έχουν εθελοντικό χαρακτήρα και διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην κοινωνική ευημερία και πρόοδο.

Σήμερα, οι νέοι προσελκύονται όλο και πιο πολύ από τον Εθελοντισμό, βάση στατιστικών μελετών έχει αυξηθεί περισσότερο από 4% η συμμετοχή νέων σε εθελοντικές δραστηριότητες στην Ευρώπη, ποσοστό σημαντικό για να μας δείξει πως οι νέοι δεν

είναι αδρανείς. Επίσης, η πληθώρα εθελοντικών δραστηριοτήτων μέσω Οργανώσεων της Κύπρου και του εξωτερικού, καθιστά εύκολη την ένταξη των νέων σε ομάδες. Υπάρχουν ποικίλες οργανώσεις, με πολλές δράσεις και διαφορετικά ενδιαφέροντα που είναι σχεδόν αδύνατον ο νέος να μη βρει και να ταυτιστεί έστω σε μία από αυτές τις ομάδες.

Μεταξύ των άλλων που ωφελήθηκε η Κύπρος με την ένταξη της στην Ευρωπαϊκή ένωση, είναι η πρόσβαση των νέων σε εθελοντικές δράσεις εντός των Ευρωπαϊκών συνόρων, μέσω διαφόρων προγραμμάτων κάτω από το Erasmus + - κινητικότητα νέων. Το Erasmus + έχει τεράστια απήχηση στους νέους και σημειώνει σημαντική κινητικότητα εθελοντισμού των νέων, με κυριότερη δράση του το πρόγραμμα European Voluntary Service. Σίγουρα, ακόμη υπάρχουν περιθώρια βελτίωσης και θα ήταν καλό να παροτρύνουμε τους νέους να συμμετάσχουν σε τέτοιου είδους ευκαιρίες.

Οι νέοι έχουν όλα τα εφόδια και την δραστικότητα ώστε να λειτουργήσουν ωφέλημα στην κοινωνία τους μέσω του Εθελοντισμού. Τι προσφέρει, όμως, ο εθελοντισμός στους νέους ώστε να αξίζει να τον υιοθετήσουν ως τρόπο ζωής και να τον ενσωματώσουν στην καθημερινότητά τους;

Ο εθελοντισμός είναι αδιαμφισβήτητα εμπειρία ζωής, η οποία μπορεί να προσφέρει ταυτόχρονα με τις όμορφες και αξέχαστες αναμνήσεις της πολλά θετικά, ειδικά στους νέους, οι οποίοι βρίσκονται στο κρίσιμο σημείο ζωής που διαμορφώνουν την προσωπικότητα και το μέλλον τους. Μέσω της εθελοντικής προσφοράς, οι νέοι μπορούν να διατηρήσουν τη σωματική αλλά και τη ψυχολογική τους σταθερότητα και υγεία αφού η εσωτερική πληρότητα που νοιώθουν οδηγεί σε ευφορία και αγαλλίαση της ψυχής. Επίσης, δίνεται η ευκαιρία στο νέο να αποκτήσει νέες γνώσεις και δεξιότητες, να αναπτύξει τα επικοινωνιακά του χαρακτηριστικά, να νοιώσει την ομαδικότητα και την συλλογικότητα, να αποκτήσει αυτοπεποίθηση και άνεση. Αυτά είναι μόνο λίγα από μια πληθώρα θετικών επιρροών από τον εθελοντισμό και τα έχω ζήσει σε προσωπικό επίπεδο.

Το Πανεπιστήμιο Κύπρου θεωρώντας μεγάλη ανάγκη την προώθηση του εθελοντισμού στη νέα γενιά και σκοπεύοντας στην πολύπλευρη ανάπτυξη των νέων και όχι στη στείρα ακαδημαϊκή γνώση ίδρυσε το πρόγραμμα εθελοντών φοιτητών, το Φεβρουάριο του 2014, κάτω από τη δική του στήριξη. Γενικότερα στο Πανεπιστήμιο Κύπρου υπάρχει το πρόγραμμα εθελοντών φοιτητών που έχω αναφέρει ο όμιλος εθελοντών φοιτητών που απαρτίζεται πλήρως από φοιτητές καθώς και οι φοιτητικοί όμιλοι οι οποίοι

εντάσσουν μεταξύ των άλλων δράσεων και εθελοντικές δράσεις. Ο κύριος όμως φορέας προώθησης εθελοντισμού είναι το ΠΕΦ το πρόγραμμα εθελοντών φοιτητών. Κατ'αρχήν το ΠΕΦ έχει 298 από τη φοιτητική κοινότητα και είναι πρόγραμμα ένταξης φοιτητών στην ενεργό εθελοντική συμμετοχή. Το ΠΕΦ διοργανώνει δικές του δράσεις με τη συμμετοχή εθελοντών οι οποίες ανανεώνονται κάθε εξάμηνο. Το ΠΕΦ συνεργάζεται με τους υπόλοιπους φοιτητικούς ομίλους και με φορείς εθελοντισμού και οργανώσεις ώστε να προωθήσει τον εθελοντισμό στους φοιτητές και εντός και εκτός του πανεπιστημίου Κύπρου. Τα μέλη του ΠΕΦ λοιπόν προσφέρουν εθελοντική εργασία εντός και εκτός της πανεπιστημιακής κοινότητας. Πρόσφατα απονεμήθηκε η πρωτιά για Τρίτη συνεχόμενη χρονιά από το Παγκύπριο Συντονιστικό Συμβούλιο Εθελοντισμού στα πλαίσια του διαγωνισμού νεολαία και εθελοντισμός που αφορούσαν τις δράσεις του ΠΕΦ αλλά και ολόκληρου του πανεπιστημίου που χαροποιά ιδιαίτερα το πανεπιστήμιο και εμάς που συμβάλλαμε ενεργά στην υλοποίηση των δράσεων.

Στόχος του ΠΕΦ είναι η προώθηση του εθελοντισμού από νεαρή ηλικία ώστε να καταστεί τρόπος ζωής για τους φοιτητές του πανεπιστημίου οι οποίοι είναι οι μελλοντικοί πολίτες μιας ευρύτερης κοινωνίας. Με τη συνεχή συμβολή φοιτητών σε εθελοντικές δράσεις αρχίζουμε να εντάσσουμε τον εθελοντισμό στην καθημερινότητά μας ώστε φεύγοντας από το πανεπιστήμιο να διατηρήσουν αυτή τη στάση ζωής.

Προσωπικά εντάχθηκα στο ΠΕΦ από το 2015 και από τότε μέχρι σήμερα έχω συμμετάσχει σε πολυάριθμες δράσεις εντός και εκτός του πανεπιστημίου. Τρία χρόνια τώρα, έχω πραγματικά ζήσει τις καλύτερες στιγμές της φοιτητικής μου ζωής μέσα από τον εθελοντισμό. Κοιτάζοντας πίσω, όντας τελειόφοιτη φέτος αυτά που θυμάμαι και έχω να κρατήσω από το πανεπιστήμιο δεν είναι τα ξενύχτια πάνω από τα βιβλία ούτε αυτά που έμαθα μέσα στις αίθουσες διδασκαλίας αλλά θα θυμάμαι για πάντα τα χαμόγελα που είδα στα παιδάκια άπορων σχολείων που βοηθήσαμε, την αγκαλιά των συμπολιτών μας που τους σταθήκαμε σε δύσκολες εποχές. Κοιτάζοντας πίσω θα θυμάμαι τα μαθήματα ζωής που πήρα από τον εθελοντισμό και την ενεργό πολιτότητα. Κλείνοντας θέλω να ξαναπώ ότι ο εθελοντισμός αποτελεί στάση ζωής που ενστερνίζεται ιδιαίτερες αξίες όπως η αγάπη, η αλληλεγγύη, η κοινωνική δικαιοσύνη και η συλλογική συμμετοχή. Είναι αυθόρμητη αλλά και ταυτοχρόνως ενσυνείδητη και ανιδιοτελή προσφορά ανθρώπινης ενέργειας. Μπορεί να εκφραστεί με πολλούς τρόπους, ο κάθε από αυτούς είναι ξεχωριστός με τη δική του φυσιογνωμία και μέθοδο δράσης. Κοινό χαρακτηριστικό όλων πρέπει να είναι η συνδρομή τους στην προάσπιση θεμελιωδών δικαιωμάτων και στόχος τους η κοινωνική ευημερία.

Όπως είπε κάποιος κάποτε, οι εθελοντές δεν πληρώνονται όχι επειδή δεν το αξίζουν αλλά γιατί η προσφορά τους είναι ανεκτίμητης αξίας. Με αυτό δεν θα μπορούσα παρά να συμφωνήσω πλήρως.

Στη σημερινή κοινωνία με αυτούς τους γρήγορους ρυθμούς ζωής, τις οικονομικές δυσκολίες και τα αυξανόμενα προβλήματα της καθημερινότητας, η έννοια του ανθρωπισμού έχει δυστυχώς παραμεριστεί στο μυαλό των ανθρώπων. Σε μια κοινωνία ανισοτήτων, δυσπραγίας που κυριαρχεί αδικία μεταξύ πλούσιων και φτωχών, προνομιούχων και αποκλεισμένων το μόνο που γεννά δύναμη ελπίδας είναι ο εθελοντισμός, οι εθελοντές, εμείς, εσείς, οι νέοι.

Το Πανεπιστήμιο Κύπρου συνδράμει τα μέγιστα στην ευαισθητοποίηση των νέων. Σειρά τώρα έχει οι νέοι να αρπάξουν κάθε ευκαιρία που τους δίνεται. Ο καθένας από εμάς είναι σημαντικός και μπορεί να προσφέρει πολλά. Καλώ λοιπόν όσους όσοι βρισκόμαστε σήμερα εδώ να δηλώσουμε ένα δυνατό εθελοντικό παρόν στην κοινωνία μας, στα σχολεία μας, στα εκπαιδευτικά μας ιδρύματα, στο χώρο εργασίας μας και όπου αλλού μπορούμε. Εμείς είμαστε το μέλλον του τόπου μας και από εμάς ξεκινά η αλλαγή που θέλουμε να δούμε στο κόσμο γύρω μας.

Παγκύπριο Συντονιστικό Συμβούλιο Εθελοντισμού (ΠΣΣΕ)

Ανώτατο Συντονιστικό Σώμα Εθελοντικής Προσφοράς

Το ΠΣΣΕ συστάθηκε το 1973, με την επωνυμία Παγκύπριο Συμβούλιο Ευημερίας, όταν διαπιστώθηκε η ανάγκη για συντονισμό των εθελοντικών οργανώσεων, χάραξη πολιτικής στον τομέα της εθελοντικής κοινωνικής πρόνοιας και για υπεύθυνη συνεργασία με τις αρμόδιες υπηρεσίες της Κυπριακής Δημοκρατίας στη διαμόρφωση και εφαρμογή της κοινωνικής πολιτικής του κράτους. Η ουσιαστική συμβολή του ΠΣΕ σε θέματα της αρμοδιότητάς του, οδήγησε το κράτος να του προσφέρει με την ψήφιση του 'Περί Παγκυπρίου Συμβουλίου Ευημερίας Νόμου' (152/89) την αναγκαία νομική υπόσταση για να ασκεί πιο αποτελεσματικά το ρόλο του. Η συνεχής επιτυχημένη πορεία του ΠΣΕ και το όραμα του για τη συνεχή αναβάθμιση της λειτουργίας του εθελοντικού τομέα υπέδειξαν την ανάγκη για την περαιτέρω αναβάθμιση του για να μπορεί να ανταποκριθεί πιο αποτελεσματικά στο ρόλο και τις ευθύνες του. Για αυτό το 2006 ψηφίστηκε ο 'Περί Παγκυπρίου Συντονιστικού Συμβουλίου Εθελοντισμού Νόμος 61(I)/2006' με τον οποίο το Συμβούλιο μετονομάστηκε σε Παγκύπριο Συντονιστικό Συμβούλιο Εθελοντισμού και απέκτησε καινούρια διάσταση και νέο πλαίσιο λειτουργίας.

Μέλη του ΠΣΣΕ είναι: 6 Επαρχιακά Συντονιστικά Συμβούλια Εθελοντισμού (ΕΣΣΕ), 74 Παγκύπριες Εθελοντικές Οργανώσεις/ΜΚΟ και 326 εθελοντικές οργανώσεις/ΜΚΟ σε τοπικό επίπεδο (επαρχιακές εθελοντικές οργανώσεις, Συμβούλια και Επιτροπές Κοινοτικού Εθελοντισμού).

Στοιχεία επικοινωνίας

Ανδρέα Αβρααμίδη 9, 3ος όροφος, διαμ. 301, 2024 Στρόβολος, Λευκωσία
Τ.Θ: 24649, 1302 Λευκωσία | Τηλ: 22 514 786 | Τηλεομοιότυπο: 22 514 788
www.volunteerism-cc.org.cy | info@volunteerism-cc.org.cy | www.ethelontis.net